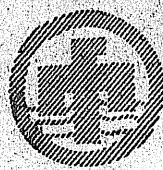

PHÒNG HỌA

RA NGÀY LÚU SẤU

DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN XUÂN MAI

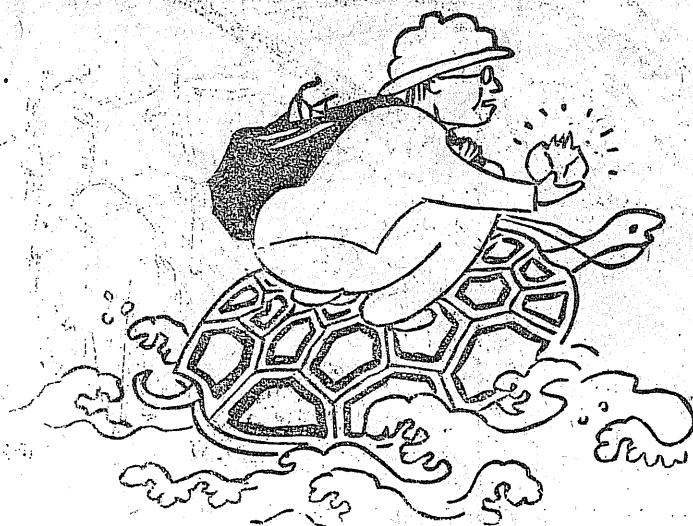
DIRECTEUR NGUYỄN TƯƠNG TÂM

ADMINISTRATEUR
PHẠM HỮU NINH

BÁT TIỀN QUÁ HẢI

Ông Dương-bá-Trạc vượt bể về Tàu.

Ông Nguyễn-công-Tiểu vượt bể tìm đe học Cao Trung-dung.

Ông Bùi-xuân-Học cưỡi vịt di chụp nồi súp de nở.

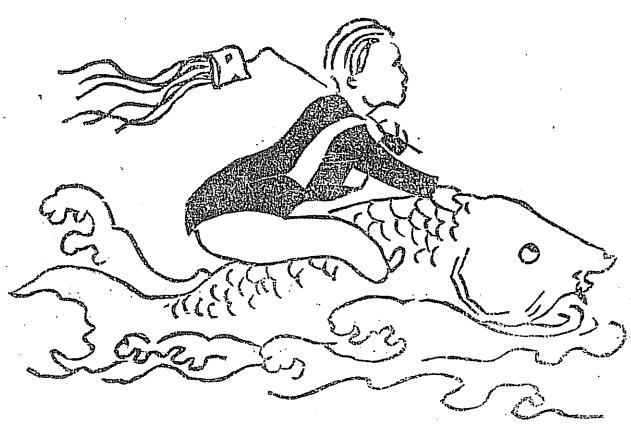
Ông Nguyễn-trọng-Thuật di tìm đảo Hải-Nam để trồng dưa hấu.

Ông Vũ-văn-An di tìm suối rượu (Fontaine d'alcool).

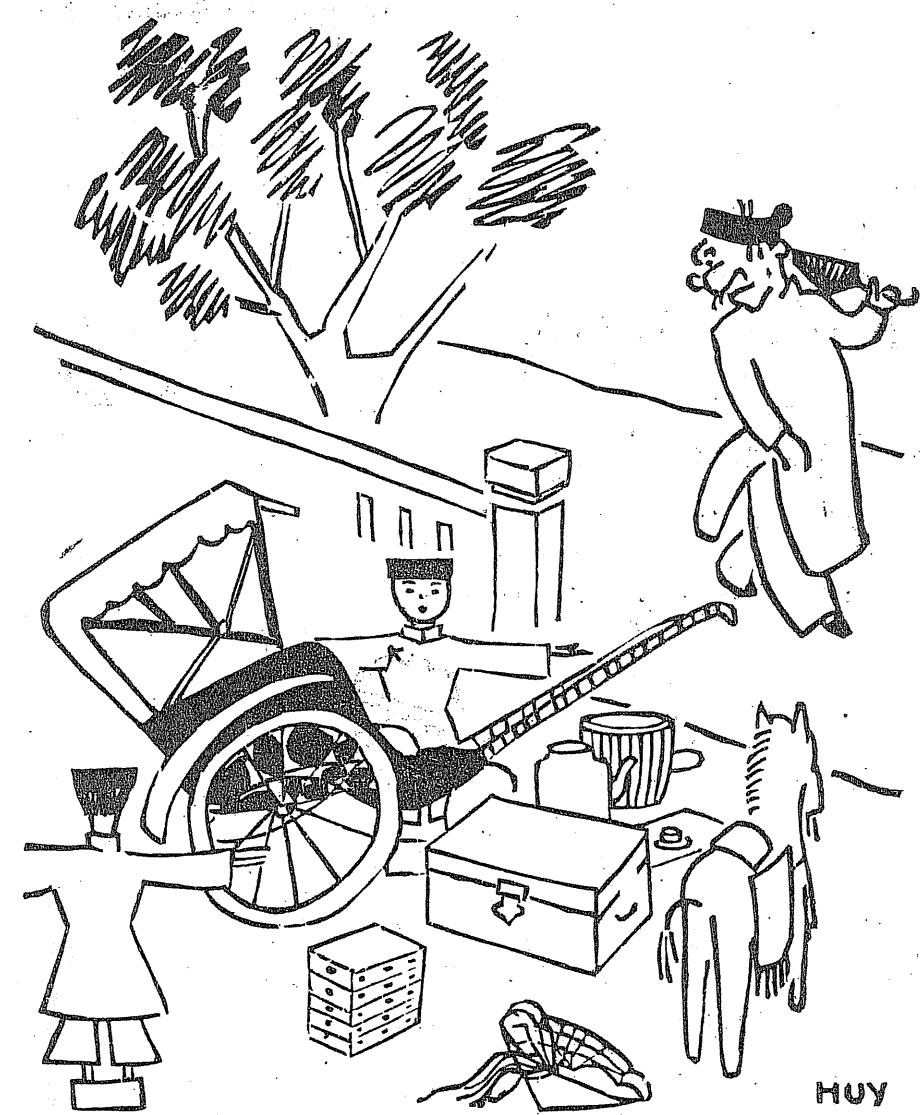
Cô Nguyễn-thị-Kiêm vượt bể ra Bắc để đọc « dit cua, dit cảng ».

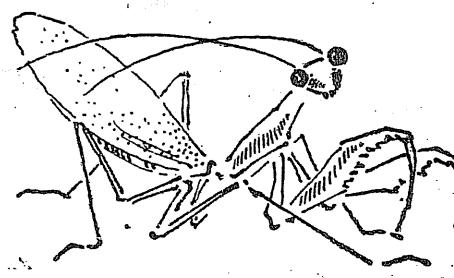
Ông Mộng-Ngư Lãng-nhân vượt bể sang Quảng-đông để xin chân nấu tạp-pí-lù.

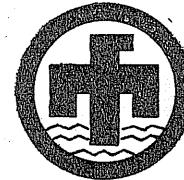
Ông Nguyễn-tiến-Lãng vượt bể về Huế.

Có lẽ người này lúc sống làm cu lỵ kéo xe.

TƯ

KỶ SAU SẼ CÓ

MỘT BỨC TRANH KHÔI HÀI
TO NHẤT NƯỚC NAM, VÀ
CÓ LÊ TO NHẤT HOÀN-CẦU
của Đông-Sơn

Thơ vịnh của Tú-Mô

Cô chỉ quên một điều rằng luật Gia-long chính là luật nhà Mân-Thanh và đã làm cho dân ta lùi đến quá một thế kỷ về phương diện pháp luật.

Sự thực, có cấm chỉ là cấm lấy hai ba vợ cả mà thôi. Đến luật bây giờ, cũng vậy. Còn thiếp, còn nàng hầu, tha hồ mà tự do, lấy hàng tá cũng được.

Chứ nếu cấm lấy nhiều vợ, thì có lẽ ở bán đảo Đông-dương, chín phần mười dân ông đã bị cưỡng nọc ra chịu đòn... mà hàng roi song và hàng bán gỗ đã khôi kinh tế khủng hoảng.

Ông Đỗ thúc-Trâm

Ở Đông-phương đương an giấc ngủ giải thi bông có bọn ông Lan-khai, Đỗ thúc-Trâm và Minh Tuynh dựng nó dậy, bắt nó thức, tuy nó còn ngái ngủ, mà nó vươn cổ ra làm quảng cáo cho ông Đ.T.Trâm.

Ngay ở trang đầu, ta thấy ảnh của ông Đ.T.Trâm. Mới thoát trống, tôi cứ tưởng là ông Nguyễn tiến Lãng, vì cũng là một khuôn mặt trái soan, cũng cặp mắt to, cũng cái đầu bóng mượt. Ý hắn ông sợ ta đi ngoài đường gặp ông không biết là một nhà văn-sĩ, nên ông phải phô cái ảnh của ông lên cho ta rõ rằng cái người mặt xinh xinh ấy là ông Đ.T.Trâm.

Nhưng ông còn quên một điều, là chưa thêm dưới ảnh câu :

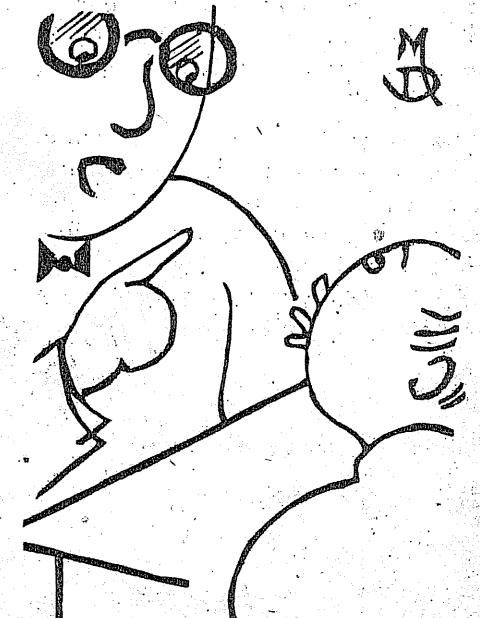
« Tịnh chưa có vợ ».

Chế-degree da thê

Cô Nguyễn thị Kiêm diễn thuyết ở hội Khai-trí Haiphong về chế độ da thê được nhiều người đến xem mà rút cục lại, chẳng có ai nghe cả.

Lẽ tự nhiên là cô Kiêm bênh vực cho cái thuyết một vợ, một chồng. Chết ! chết ! bất hiếu hữu tam, vô tự vi đại, cô cấm không cho dân Annam lấy nhiều vợ, là cô đạp đồ cả nền phong hóa cũ, còn gì là quốc túy, quốc hồn nữa !

Tìm nguyên nhân của bệnh da thê, cô nhận ra rằng ở nước ta, cuộc hôn nhân theo pháp luật xưa chỉ được một vợ một chồng. Cô viện khoản 96 luật Gia-long : Người nào đã có vợ mà cưới vợ khác thì bị đánh 90 trượng và cuộc hôn nhân sau phải xóa bỏ, người vợ sau phải về với cha mẹ. Rồi cô bảo trong luật Annam cấm hẳn sự da thê, trái hẳn với luật Tàu.

THÀY. — Làng anh có mấy xá ?

TRÒ. — Bảy hai xá.

THÀY. — Những xá nào anh thử kể ra.

TRÒ. — Bảy thầy xá Bích và xá Xé a.

KIÊN TINH TRIẾT NỌC

Thứ thuốc Kiên tinh triết nọc số 68 của nhà thuốc Bình-Hưng, ai là người chẳng biêt. Như các người phải chứng Lâu, Giang, đi nọc còn lại, nước tiêu khi trong, khi vàng, hay thức đêm, làm công việc gì nhọc mệt, hình như bệnh phục phát. Có người lại thấy đau xương, mình mẩy mỏi mệt, mà bệnh giang thủy giật thịt, nổi mụn đỏ, có khi tóc lại hay dung. Thị dùng ngay thứ thuốc kiên tinh triết nọc giá 1\$50 một hộp là khỏi. (nhe 4 hộp, nặng 8 hộp) còn người bệnh mới phát (période aiguë) sung, tức, buốt, đau, đi đái gấp; dùng thứ thuốc Lật số 58 0\$50 một lọ, chừng 5, 6 lọ là khỏi hẳn.

Bình Hưng 67, NEYRET (phố cửa Nam) HANOI (xé chợ cửa Nam trông sang)
Có phát sách thuốc nói về các chứng bệnh, khắp mọi nơi, ai muốn xin, hoặc hỏi về bệnh gì xin định theo timbre 0\$05

TUYỆT HẾT BỆNH = LÂU GIANG =

NHỒ ĐÈN LỚN

Người... vàng

MỘT vị quốc vương ở Ấn-độ nhân lê kỷ-niêm ngày ông ta lên ngôi, sai người làm một cái cầu không-lô. Một bên, ông ta chèo lên vắt vẻo ngồi, còn một bên, có người súc vàng đồ vào. Sau khi cân thăng bằng, đồ vàng ra đếm thì mới rõ, ông nặng đúng... 13.000 livres sterling (mỗi livre giá hơn mươi đồng bạc ta).

Vì quốc vương càn đoạn, lấy làm khoái trí, sai đem số tiền ấy phân phát cho lũ dân nghèo...

Cách chơi ngông này làm cho ta biết rằng một vị quốc vương giá đắt ít ra là bằng 130 cô kiều...

Vì cô Kiều giá chỉ đáng có ngàn vàng mà thôi.

Có điều rằng, có người bỏ tiền ra mua lấy cô Kiều, chứ chắc không có ai bỏ tiền ra mua lấy vị quốc vương kia.

Nước bể hóa dầu sảng

MỘT người Pháp vừa tìm được một cách lấy nước bể làm thành rã dầu sảng. Ông ta quả quyết rằng nếu đem sảng kiến của ông ta ra thực hành thì một lit dầu sảng sẽ chỉ bán cở ba xu. Các nhà bác-học được ông ta mời đến chứng kiến đều nhận rằng nước bể đi qua một cái máy là thành ra dầu sảng, không mất đi chút nào. Họ hỏi nhà sảng kiến: Anh lấy chất than (carbone) ở đâu? — Chẳng ở đâu cả, chỉ biết rằng nó ra dầu sảng.

Ông ta nghiệm ra rằng ở gần mỏ dầu hỏa, thế nào cũng có vũng nước mặn. Sáng kiến của ông bắt đầu ở đây mà ra. Nhưng nó thế nào chỉ có ông ta biết. Hay có ai có hai nghìn triệu bạc mà mua cái sảng kiến ấy sẽ cũng biết như ông ta.

Câu truyện này có thiệt hay chỉ là một câu truyện khôi-hài mặn mà như nước biển? Nếu là truyện thật, thì đáng lẽ thay cho loài cá song. Mà cũng đáng lo cho nhà khách sạn ở các bãi biển: ra Đồ-sơn mà ngửi mùi dầu sảng thì chắc chẳng một ai thích.

TỰ LÝ

Tai về đời tặng cụ nghị Lại

MỘT buổi trưa mùa thu, hôm ấy trời nắng gắt, nhưng thiên hạ họ nó nức đưa nhau đi xem hội, hay nói cho đúng, họ đi xem một đám ma... to tát của nhà họ Lại. Các ngài chờ lấy làm lạ, vì bất cứ việc gì, nếu nó đã từ chối giấu mà ra thì hẳn nó có lầm cái kỳ-khôi. Bởi thế, dân tỉnh Thái cũng như tôi, cũng vì tinh hiếu kỳ, nên

như tim la, cốt khí, sang độc, dương mai, đau lậu, vân vân, quý ngài đừng ham dùng thuốc rẻ tiền mau mạnh mà lại hại cả đời về sau. Những thuốc ấy có chất độc, uống không dám nhai, nếu lỡ nhai thì sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thì ợ mửa, công phat bệnh nhọn đủ điều, thì thấy bót liền, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hết thúc khuya làm công chuyên mệt, đường tiêu có chút mủ cùng làm như sợi chỉ, hoặc muôn lỗ lồi ở đâu thì lở. Lâu ngày hại cho tánh mạng, mang khố cho thê nhí. Đồng bào ai lở đau nhắm mấy chứng bệnh trên đây, mới phát hay là lâu năm, độc nhập vào cốt, nặng nhẹ thế mấy dùng thuốc « Sưu-Độc-Bá-Úng-hoàn » hiệu Ông Tiên, trong ít ngày sẽ thấy rõ tài thuốc tổng lôi gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi trừ cang, không hại sinh dục, không hành bệnh nhơn. Đãặng người Tây, người Tàu, người Án-độ, người Cao-môn và Annam mình trăm ngàn người dùng rồi không sai một, chắc như vậy. Mỗi hộp 1\$50, uống 5 ngày.

Nên trên Chánh phủ Pháp mới chứng nhận ngày 23-1-22, dưới từ dân đến quan, đâu đâu cũng nghe danh tiếng lẫy lừng.

CÓ BẢN TẠI: Nha Trang Mộng-Lương, Quinhon Hồ-van-Ba; Quangngai Trần-Canh, Tourane Nguyễn-Hữu-Vịnh, Huế pharmacie Vĩnh-Tường, Quangtrị Thông Hoat, Tuy Hòa Võ-thi-Trang, Hanoi Nguyễn-văn-Đức 11 rue des Caisses và khắp các nơi.

CHÚ Ý: Mới in thêm vừa xong 50.000 quyển sách « Cách bảo hiêm và trừ huyết độc bình phong tính với bạch đái hổ, tý minh tri lấy, ở gần

mời đến nhà thuốc lấy khỏi trả tiền chiết, ở xa nhớ chịu 0\$05 tiền gửi.

Mua sỉ hỏi thăm điều chi do: { Nhà thuốc Ông Tiên “ ANNAM DU'O'C PHONG ”
82-84-86 RUE PAUL BLANCHY PROLONGÉE SAIGON (COCHINCHINE)

ngược người suối, chúc tung sinh phần quan lớn Lại (1).

Vang lừng trong só bắc, thôn trên xã dưới, mừng rằng trợ tá cụ trong dân (2).

Chàng Lưu

1 và 2. Ta nên biết rằng họ Lại cũng có làm trợ tò và tiên chỉ trong làng.

Quà tuy ăn hết, chút on vẫn còn

Để bên góc lòng son, ghi lạc,

Và những mong bão đáp có khi,

Mình hòn bắc, ta hòn chí,

Ở đời có lại có đi mới hài.

Nghĩ lắm lúc giận người bạn hiềm,

Đã yêu nhau, giấu diếm nhau, chí!

Bao lần thơ lại, thơ đi,

Tưởng rằng tương đặc, tương tri

trên đời.

Rút cục chỉ quen hơi bén tiếng,

Mặt chẳng thường, địa chỉ cũng không!

Tình sao tình khéo là lùng,

Khách tình cố ý cợt lòng bạn thơ.

Nay nhẫn có món quà tặng lại,

Biết gửi ai cho tôi nhân tình?

Nhẫn nhẹ có bạn Nam Thành:

Ôm ờ làm gái, náu hình mãi du?

Hỏi lần thản: « Hắn có Cả Mốc

Sợ ai tìm bắt cóc hay sao? »

Lo xa chí, bạn má đào,

Nào ai chàng Thúc, ai nào Hoạn

Thư!

Nước chảy xuôi giòng, thả lá tho,
Gửi về ai đó, bạn vu vơ,
Có ngoan, địa chỉ cho nhau biết
Kéo bạn làng văn ẽ món quà.

TÚ-MỚ

GIẢI THƯỞNG TỰ-LỰC

VĂN-ĐOÀN NĂM 1935

Bắt đầu từ 1935 Tự-Lực Văn-Đoàn đặt giải thưởng bằng năm đề tặng những tác phẩm (tiểu thuyết, phỏng sự, khảo luận, thi ca, kịch, sử ký v.v.) có giá trị và hợp tone chủ của đoàn.

Giải thưởng năm 1935 sẽ tặng riêng tiêu thụ:

Giải nhất... 100 \$ 00

Giải nhì... 50 \$ 00

Cuốn sách được thưởng vẫn thuộc quyền sở hữu của tác giả và được Tự-Lực Văn-Đoàn nhận đặt dấu hiệu, nếu đó là ý muốn của tác giả.

Người được sách thưởng không phải vì thế mà được nhận là người trong Tự-Lực Văn-Đoàn.

Người trong Tự-Lực Văn-Đoàn không được phép dự thi.

THÈ LÈ

1. Phải là tiêu thụ làm ra. (Không nhận sách dịch hay phỏng thuật, hoặc sách đã xuất bản hay đăng báo rồi, không nhận truyện ngắn).

2. Phải dày trên 100 trang giấy học trò 19cm/32cm (viết một mặt giấy).

3. Giấy đề tên tuổi và chố ở cho vào phong bì kín, gửi kèm theo bản thảo.

4. Hạn gửi 31 Décembre 1934 là hết.

Xin gửi về M. Nguyễn-Tuân-Tam

Số 80, Đường Quan Thánh, Hanoi.

Nước bể hóa dầu sảng

Người là quý sứ nhà Giời,
Xuống trần đem bả thuốc người say sura.
Buổi sáng sớm, người-vừa thức giấc,
Đã thấy người chầu chực bên giường,
Ru người điệu hát du dương,
Nǐ non lén tiếng dịu dàng bên tai.
Ru khách tục: « Năm ngoi thu thả,
Tôi chỉ mà vất vả tắm thân.
Việc đời nào có chi cần,
Kèn kèn cảng, nay lửa mai lần cũng xong.
Trời còn ngủ, vùng đồng chưa lô,
Thế gian còn bao-phủ đêm sương.
Ấm, êm hãy cứ luyện giường,
Năm cho rắn cốt, rắn xương, ngại
gì! »
Người bạn rộn công kia việc nô,
Người theo hoài, cảm giỗ khuyên
choi!
Nhủ rằng: « Vạn sự trên đời,
Chẳng bằng cái thú thảm tho, an
nhàn.
Ngày, ba vạn sáu ngàn, mấy chốc,
Tôi thân gì khó nhọc, bôn ba.
Công danh, phú quý, vinh hoa,
Vì như gió thoảng cùng là mây bay.
Lúc nhắm mắt, buông tay là hết,
Cửa đời khôn vơ vét mang đi.
Trăm năm, rút cục còn gì,
Cần cù, giậy sớm, thức khuya cũng
hoài.
Xếp công việc, chơi bài cho thỏa,
Sống một ngày thư thả là tiên ».
Thần lười! người khéo đảo điên,
Rấp dem tà thuyết mà chuyên hại đời.
Lời ngọt khiến người trí đoán,
Dem cái nhàn đánh phản nhân gian

Làm người nghiệp mảnh, nhà tan,
Muốn cho nhân loại điêu tàn, sác so.
Cánh nhân thế, cơ đồ đẹp đẽ.
Người muốn cho buồn tẻ, tiêu điều.
Để người kéo bọn quái yêu:
Dân phuờng ma đói, quý nghèo theo
chân.
Người chẳng thấy tú dân rộn rập,
« Sống để làm », theo luật thiên nhiên.
Sân đấu tính chất ướn hèn,
Mà người tìm đất tuyễn chuyên đạo
hur.
Ai chẳng biết nhân cư bất thiện,
Trốn việc đời, nhác biếng ai thương,
Thôi, thôi! người liệu kiếm đường.
Đi mà quyền rũ những phuờng già
danh.
Chán nản nỗi nhân tình thế cõ
Vui đời noi núi đỏ, rừng xanh,
Hoa chăng bợn họ trung thành,
Rốc lồng phung sự, hoan nghênh
thần lười...

Nhẫn người nhân-tình

(quen mà vẫn chưa biết)

Bấy lâu bạn việc me-toi,
Trách mình quên băng hắn người
tinh trung.
Lá thăm chẳng trôi « giòng nước
ngược »,
Chim xanh còn bay lạc đường mây,
Loanh quanh, tháng tháng, ngày
ngày,
Tình hờ sực nhớ dạ này vẫn-vo.
Giờ những bức tình thư đạo no,
Luống cảm lời gắn bó ái-án.
Rau Vị-thủy, quả Hương-sơn (1)

(1) Người tình nhân độ trước có biểu
máy mờ rau muống sông Vị và ít mờ
chùa Hương.

TRÒI NGÓ LẠI!!!

thế nào cũng trở lại (đó là bình lâu năm) hành bình nhơn nong nong nồng lành lạnh, tay chon nhức mỏi, đau xương sống, đau thắt ngực, đau cung tắc lỏ, đau rang rang nơi ngực, đường đại bổn, là lâu năm, độc nhập vào cốt, nặng nhẹ thế mấy dùng thuốc « Sưu-Độc-Bá-Úng-hoàn » hiệu Ông Tiên, trong ít ngày sẽ thấy rõ tài thuốc tổng lôi gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi trừ cang, không hại sinh dục, không hành bình nhơn. Đãặng người Tây, người Tàu, người Án-độ, người Cao-môn và Annam mình trăm ngàn người dùng rồi không sai một, chắc như vậy. Mỗi hộp 1\$50, uống 5 ngày.

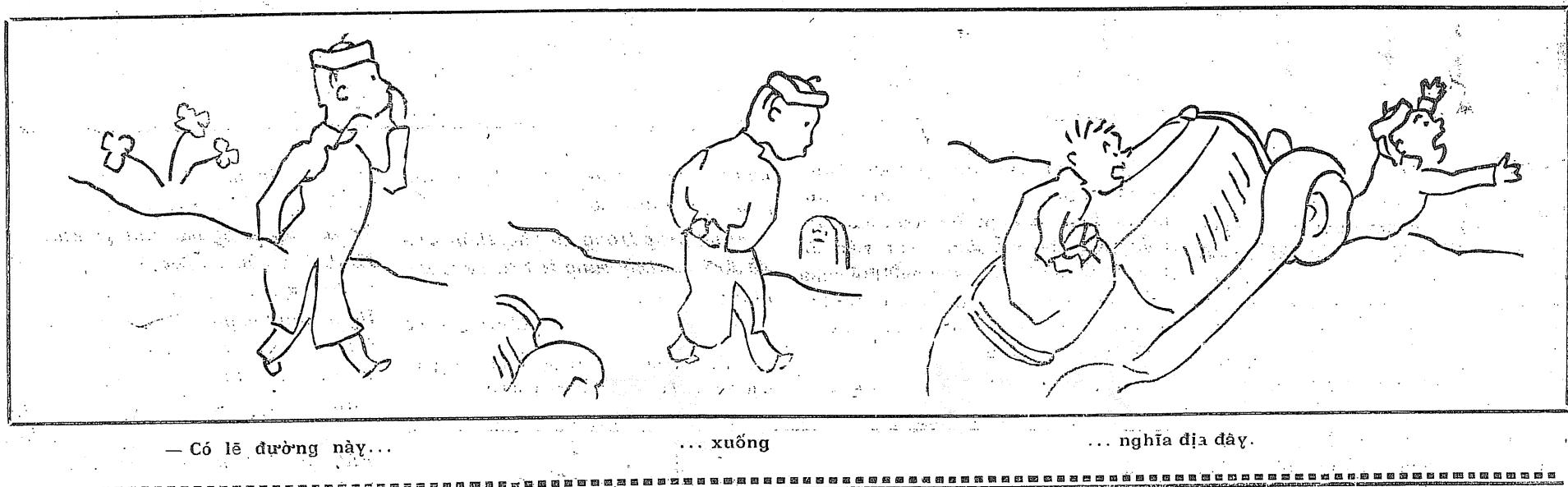
Nên trên Chánh phủ Pháp mới chứng nhận ngày 23-1-22, dưới từ dân đến quan, đâu đâu cũng nghe danh tiếng lẫy lừng.

CÓ BẢN TẠI: Nha Trang Mộng-Lương, Quinhon Hồ-van-Ba; Quangngai Trần-Canh, Tourane Nguyễn-Hữu-Vịnh, Huế pharmacie Vĩnh-Tường, Quangtrị Thông Hoat, Tuy Hòa Võ-thi-Trang, Hanoi Nguyễn-văn-Đức 11 rue des Caisses và khắp các nơi.

CHÚ Ý: Mới in thêm vừa xong 50.000 quyển sách « Cách bảo hiêm và trừ

uyệt nọc độc bình phong tính với bạch đái hổ, tý minh tri lấy, ở gần

TÌM ĐƯỜNG

ĐI THĂM MÁY NGÔI MÁ SỐNG Ở THÁI BÌNH

Phóng-sự địa-lý của Nhất-chi-Mai

GẦN đây, ở Thái-bình nay ra một cái phong trào mới: phong trào làm « máy sống ». Rõ thực thái-bình sinh ra lầm truyền. Nhất-chi-Mai nghe thấy vì vâ di thăm cảnh Bồ-giang. Ông đang từ-từ tiến vào thành phố thì đã thấy lù-lù một cái sinh phần rộng máy mầu, chung quanh có tường gạch sày bao bọc. Nhất-chi-Mai tự hỏi: — Rõ ràng này thì chòn đến máy đời, máy họ mới hết người.

Đi qua về man Kiênh-xuong, thấy hai ngôi khác. Hồi ra thì một ngôi của cụ cố để ra một quan tuần hưu Vũ-Tuân và một ngôi của cụ cố để ra một quan nghị và hai bà nghị. Máy ngôi này nghe như được cả, vì chưa đẽ đã phát đến tuần-phủ và dân-biều. Sau khi đẽ, có lẽ còn phát hon nữa. Nhưng đó là truyện sau.

Đi xa ít nữa sẽ thấy ngôi mộ của cụ nghị Lai. Ngôi này có vẻ « kỳ quan » hơn hết; nghĩa là ở trong có núi đá, có nhiều tượng tạc rất công phu, lại có cả bia nữa. Thoạt đến, Nhất-chi-Mai tưởng là đúng trước đài trận vong tưống sĩ. Sau hồi ra mới biết máy đời nay họ Lại chỉ xông pha ở chỗ thầu sông, thầu đẽ và liều thân với nước sông và nước rượu. Phòng-ten, chứ chưa từng ra đến trận mạc. Kể ra từng ấy thứ cũng đáng cho họ Lại tạc bia kỷ-niệm lắm rồi.

Nhất-chi-Mai chú ý nhất là mấy ngôi « máy sống » này đều do những nhà tai to, mặt lớn tỉnh Thái dung lèn.

Ngôi thứ nhất của ông nghị Lai, cái ông nghị khóa trước lèn Viện chỉ thấy

lắc lư như con lừa kéo xe nước nặng. Lắc lư chậm, rồi ông ngủ gục. Tên ông, ai dắt, thực đẽ chí lý lầm thấy!

Ngôi thứ nhì của quan tuần Vũ-Tuân. Chả cần nói, ai cũng biết ngôi này có vẻ bè-vé và quan dạng lầm:

Ngôi thứ ba của ba ông nghị: ông nghị Bản, ông nghị Luận, và ông nghị Chửy.

Ba ông đáp ời sinh mầu và nhạc mầu bằng một ngôi « máy sống ». Thực là chí hiểu!

Đặc sắc của ngôi này: trong có vẻ « căn bản », « lý luận » và nặng nề, chắc chắn như một quả chùy?

Ngôi thứ tư của ông nghị Núc làm sẵn cho cụ nghị Trung. Về phương diện mỹ-thuật, Nhất-chi-Mai thấy:

— Có vẻ Trung thành với ty rượu và sực Núc những mùi thịt chó (1).

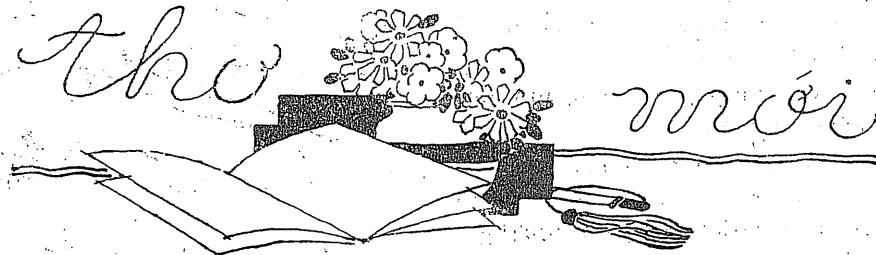
Thực là một tinh chiêm giải quán quan về sinh phần. Giá mấy ông tai to, mặt lớn tỉnh Thái biết lo đến việc ích chung như các ông đẽ lo làm máy ngôi « máy sống » thì cũng khá đấy.

Nhân tiện, Nhất-chi-Mai xin nhắc « cái sân vận-động ở đầu tỉnh mới là Sinh Phần đáng lẽ các ông tu bồ hơn hết. Vì nó sẽ cho con cháu các ông có chỗ luyện tập gần cốt nở nang để tranh lấy phần sống ở đời ».

Cũng là « Sinh Phần » cả, các ông nghĩ sao?

Nhất-chi-Mai

(1) Trước sinh phần, cụ nghị Lai có một ngôi hàng thịt chó, thứ mà cụ nghị Lai cho là vật ngon nhất ở trần gian.

Cùng chị Tân Khanh

Lâu nay, một mình tôi đi yên lặng

Trên đường đời. Không nhớ thời dù-vắng

Tôi cũng không tưởng tới bước tương lai,

Cố quên cho tâm trí được thảm thoái;

Và cười hát mirth vui cùng phản sự:

Tâm thần tôi, hối Tân-khanh, bạn quý,

Nhe nhàng như chiếc lá thả xuôi giòng.

Xin cảm ơn bạn quý đã có lòng,

Muốn vì tôi những ước mong chắp nối

Sợi xích thẳng đã mục và đã rời.

Nhưng bát nước đầy đã đỗ, bạn ơi,

Bạn bốc làm sao cho được khói voi.

Mỗi tối tình đã dứt ra từng khúc,

Bạn thêu sao nên bức tranh hạnh-phúc?

Một đời khi tôi cũng tranh lòng thương

Nửa đời tôi cam chịu phận dạ, trắng...

Nhưng thôi... Tôi mong cho ai sung sướng

Miếng đinh chung cùi yên ngồi mà hưởng,

Rồi cũng quên, quên người bạn chung tình

Đời phong ba đã cùng sống với mình.

Trăng khuất mây đã tối kỵ trong sáng

Cá gặp nước tha hồ mà bơi lượn.

Còn tôi, lãnh đậm trên quang đường thừa,

Đem chuỗi ngày xanh mờ mộng cay chua

Tình ân ái, lời thề thót năm xưa

Mà thẩn nhiên thả xuống giòng nước

lặng

Cho trôi đi, trôi tới miền quên lảng.

Tân-Khanh bạn hối, nếu có yêu nhau

Xin đừng đụng chạm đến vết thương đau.

Mà thời gian kia chưa hàn kín đặng.

Mộng nguyệt

Nhớ không

Còn nhớ không, tình nương hối! nhớ không,

Những buổi sáng hương hồng ngào-nagt,

Vai kề vai dạo bước bên sòng,

Hòa nhịp gió chúng ta cùng hát?

Những buổi sáng hương hồng ngào-nagt

Còn nhớ không, tình nương hối! nhớ

không?

Còn nhớ không, tình nương hối! nhớ không,

Những chiều mát mo-mòng gió lướt,

Hai chúng ta cùng đắm say lòng,

Lặng ngồi ngắm cảnh dương tha-thuốt?

Những chiều mát mo-mòng gió lướt,

Còn nhớ không, tình nương hối! nhớ

không?

Còn nhớ không, tình nương hối! nhớ không,

Những đêm vàng hồ lồng trăng sáng,

Nắng với ta say ánh trăng trong,

Luồng thời-khắc phút giây quên lảng?

Những đêm vàng hồ lồng trăng sáng,

Còn nhớ không, tình nương hối! nhớ

không?

Còn nhớ không, tình nương hối! nhớ

không,

Những ngày giải ngóng trông, mong đợi?

Niềm yêu thương chan chứa cõi lòng,

Còn nhớ không, nhớ không, em hối?

Những ngày giải ngóng trông, mong đợi?

Còn nhớ không, tình nương hối! nhớ

không?

Huy thông

CÁC QUÝ KHÁCH HỎI CHO ĐƯỢC NƯỚC HOA NGUYÊN CHẤT

HIỆU CON VOI

1 lọ, 3 gr. 6\$20, 1 tá 1\$00, 10 tá 18\$00
1 lọ, 6 gr. 0.30, 1 tá 3.00, 10 tá 27.00
1 lọ, 20 gr. 0.70, 1 tá 7.00, 10 tá 63.00

PHÚC - LỢI

79, PAUL DOUMER - HAIPHONG

BẢN BUÔN VÀ BẢN LẺ

Đại lý: MM. Phạm-hạ-Huyền, 36, Rue Sabourain, Saigon —
Đông-Đức, 64, Rue des Cantonais, Hanoi — Thiên-Thành,
phố Khách, Namdinh — Phúc-Thịnh, phố Gialong, Hué,

P H I I - Y É N

GUỐC TÂN THỜI

Nhà chẽ tạo: PHÚC-LONG, 43, rue des Graines
(HÀNG ĐẬU) HANOI — Téléphone 251

NGƯỜI CAO ĐEN THẬP VĂN VIỆC

Ông Phạm thượng Lầu

Ở trong Nam có tờ Lục tinh tàn văn, mục đích và lối viết cũng na ná như tờ Trung bắc hồi cũ Hoàng tăng Bí.

Gần đây, báo Lục tinh cũng lập đòi đổi mới. Đổi mới, nghĩa là đổi tòa soạn, còn tên chỉ và độc giả, thì vẫn cũ kỹ như xưa.

Giúp tờ Lục tinh là tờ báo của đời thượng cổ, có ông lão (nghĩa là ông ta tự xưng làm vậy) Vĩnh-an-Hà-du-nhiên-lử. Thật là một ông lão có cái tên hiệu già nhất nước Nam — mà dẽ thường, ông chỉ hồn người ở chỗ ấy.

Còn giữ cái trọng trách làm con gà mái ghe mỗi ngày nặn ra một quả trứng, một bài đại luận, thì có ông Phạm thượng Lầu. Cái ông này là một người có tài... ở chỗ ông cũng họ Phạm như ông Phạm-Quỳnh, cũng đệm chữ « thượng » như ông Phạm thượng Chi.

Ông lấy cái tên Phạm-thượng-Lầu ý chừng để mỗi lúc viết văn, ông có thể nhớ đến những nhà cao lầu (hay cao lầu), nhớ đến những vị ngon làm ông tưởng tượng là ông nở bụng thì vẫn mới ra đê được.

Thảo nào mà một kỳ gần đây, bàn về chánh đảng, ông thô lò ra những câu có vẻ no nè lắm. Ông bảo dân mình còn ở trong « trung Bảo-hộ » (ý chừng ông nghĩ đến món phì-tan ông vừa ăn xong), thì chỉ có một chánh đảng là « hiệp với chính phủ đê mưu sự thái bình cho nước » (hẳn lúc này ông đang nghĩ đến bát canh rau cải).

Ông nghĩ rằng xướng lên hai tiếng chánh đảng chỉ « đê cho rộn nhàn tản và loạn lòng chính phủ », vậy thì nên « chôn cho thật sâu, còn người đã xướng lên hai tiếng chánh đảng kia, rõ thật là người... nên đem ra khỏi trường chánh trị, trong lúc từ quan thủ hiến cho tới dưới là anh dàn cầy, ai nấy thảy đều muốn cùng nhau hiệp tác hầu có gõ rồi cho quốc gia cả thẩy ».

Chắc là ông no nè lắm rồi mới thốt ra được câu văn gãm vóc này. Nhưng có lẽ ông lại hơi say nữa, vì anh dàn cầy có biết « hiệp tác hiệp túc quốc gia quốc dung gì đâu ? Họ chỉ biết làm thế nào mà sống được, có thì giờ rồi như ông đâu mà « gõ rồi quốc gia ».

BÁ CÁO VIỆC RIÊNG

Trân trọng có lời kinh cáo để các bạn xa gần biết cho: hiệu Tài-Xuyên số 16, Hàng Da, Hanoi, chuyên may và thêu kiêm các lối là do tiện nội chủ-truong. Hai nőa tuy có chán trong Hội-Kịch-Bắc-Kỳ và thiền thoảng, vì nền mỹ thuật nước nhà, có đóng một vài vai, nhưng tôi chưa nghĩ hẳn việc làm đê về kinh doanh đâu. Việc kinh doanh to tát là trí hướng của tôi, ông này chưa phải thời kỳ....

Tiện đây xin mời các bạn xa gần có người nhà cần may và thêu, nên đến hiệu Tài-Xuyên, tôi sẵn lòng hoan nghênh và khôn xiết cảm tạ. Hiện nay nhà tôi mới mượn thêm được nỗi thợ bạn Tài-Phùng, may đê có tiếng xưa nay.

KÍNH CÁO LÊ - VŨ - THÁI Hòa-xa Tham tá

Trân trọng có lời kinh cáo để các bạn xa gần biết cho: hiệu Tài-Xuyên số 16, Hàng Da, Hanoi, chuyên may và thêu kiêm các lối là do tiện nội chủ-truong. Hai nőa tuy có chán trong Hội-Kịch-Bắc-Kỳ và thiền thoảng, vì nền mỹ thuật nước nhà, có đóng một vài vai, nhưng tôi chưa nghĩ hẳn việc làm đê về kinh doanh đâu. Việc kinh doanh to tát là trí hướng của tôi, ông này chưa phải thời kỳ....

Tiện đây xin mời các bạn xa gần có người nhà cần may và

thêu, nên đến hiệu Tài-Xuyên, tôi sẵn lòng hoan nghênh và

khôn xiết cảm tạ. Hiện nay nhà tôi mới mượn thêm được nỗi

thợ bạn Tài-Phùng, may đê có tiếng xưa nay.

KÍNH CÁO LÊ - VŨ - THÁI Hòa-xa Tham tá

Trân trọng có lời kinh cáo để các bạn xa gần biết cho: hiệu

Tài-Xuyên số 16, Hàng Da, Hanoi, chuyên may và thêu kiêm

các lối là do tiện nội chủ-truong. Hai nőa tuy có chán trong

Hội-Kịch-Bắc-Kỳ và thiền thoảng, vì nền mỹ thuật nước nhà, có

đóng một vài vai, nhưng tôi chưa nghĩ hẳn việc làm đê về

kinh doanh đâu. Việc kinh doanh to tát là trí hướng của tôi,

ông này chưa phải thời kỳ....

Tiện đây xin mời các bạn xa gần có người nhà cần may và

thêu, nên đến hiệu Tài-Xuyên, tôi sẵn lòng hoan nghênh và

khôn xiết cảm tạ. Hiện nay nhà tôi mới mượn thêm được nỗi

thợ bạn Tài-Phùng, may đê có tiếng xưa nay.

KÍNH CÁO LÊ - VŨ - THÁI Hòa-xa Tham tá

Trân trọng có lời kinh cáo để các bạn xa gần biết cho: hiệu

Tài-Xuyên số 16, Hàng Da, Hanoi, chuyên may và thêu kiêm

các lối là do tiện nội chủ-truong. Hai nőa tuy có chán trong

Hội-Kịch-Bắc-Kỳ và thiền thoảng, vì nền mỹ thuật nước nhà, có

đóng một vài vai, nhưng tôi chưa nghĩ hẳn việc làm đê về

kinh doanh đâu. Việc kinh doanh to tát là trí hướng của tôi,

ông này chưa phải thời kỳ....

Tiện đây xin mời các bạn xa gần có người nhà cần may và

thêu, nên đến hiệu Tài-Xuyên, tôi sẵn lòng hoan nghênh và

khôn xiết cảm tạ. Hiện nay nhà tôi mới mượn thêm được nỗi

thợ bạn Tài-Phùng, may đê có tiếng xưa nay.

KÍNH CÁO LÊ - VŨ - THÁI Hòa-xa Tham tá

Trân trọng có lời kinh cáo để các bạn xa gần biết cho: hiệu

Tài-Xuyên số 16, Hàng Da, Hanoi, chuyên may và thêu kiêm

các lối là do tiện nội chủ-truong. Hai nőa tuy có chán trong

Hội-Kịch-Bắc-Kỳ và thiền thoảng, vì nền mỹ thuật nước nhà, có

đóng một vài vai, nhưng tôi chưa nghĩ hẳn việc làm đê về

kinh doanh đâu. Việc kinh doanh to tát là trí hướng của tôi,

ông này chưa phải thời kỳ....

Tiện đây xin mời các bạn xa gần có người nhà cần may và

thêu, nên đến hiệu Tài-Xuyên, tôi sẵn lòng hoan nghênh và

khôn xiết cảm tạ. Hiện nay nhà tôi mới mượn thêm được nỗi

thợ bạn Tài-Phùng, may đê có tiếng xưa nay.

KÍNH CÁO LÊ - VŨ - THÁI Hòa-xa Tham tá

Trân trọng có lời kinh cáo để các bạn xa gần biết cho: hiệu

Tài-Xuyên số 16, Hàng Da, Hanoi, chuyên may và thêu kiêm

các lối là do tiện nội chủ-truong. Hai nőa tuy có chán trong

Hội-Kịch-Bắc-Kỳ và thiền thoảng, vì nền mỹ thuật nước nhà, có

đóng một vài vai, nhưng tôi chưa nghĩ hẳn việc làm đê về

kinh doanh đâu. Việc kinh doanh to tát là trí hướng của tôi,

ông này chưa phải thời kỳ....

Tiện đây xin mời các bạn xa gần có người nhà cần may và

thêu, nên đến hiệu Tài-Xuyên, tôi sẵn lòng hoan nghênh và

khôn xiết cảm tạ. Hiện nay nhà tôi mới mượn thêm được nỗi

thợ bạn Tài-Phùng, may đê có tiếng xưa nay.

KÍNH CÁO LÊ - VŨ - THÁI Hòa-xa Tham tá

Trân trọng có lời kinh cáo để các bạn xa gần biết cho: hiệu

Tài-Xuyên số 16, Hàng Da, Hanoi, chuyên may và thêu kiêm

các lối là do tiện nội chủ-truong. Hai nőa tuy có chán trong

Hội-Kịch-Bắc-Kỳ và thiền thoảng, vì nền mỹ thuật nước nhà, có

đóng một vài vai, nhưng tôi chưa nghĩ hẳn việc làm đê về

kinh doanh đâu. Việc kinh doanh to tát là trí hướng của tôi,

ông này chưa phải thời kỳ....

Tiện đây xin mời các bạn xa gần có người nhà cần may và

thêu, nên đến hiệu Tài-Xuyên, tôi sẵn lòng hoan nghênh và

khôn xiết cảm tạ. Hiện nay nhà tôi mới mượn thêm được nỗi

thợ bạn Tài-Phùng, may đê có tiếng xưa nay.

KÍNH CÁO LÊ - VŨ - THÁI Hòa-xa Tham tá

Trân trọng có lời kinh cáo để các bạn xa gần biết cho: hiệu

Tài-Xuyên số 16, Hàng Da, Hanoi, chuyên may và thêu kiêm

các lối là do tiện nội chủ-truong. Hai nőa tuy có chán trong

Hội-Kịch-Bắc-Kỳ và thiền thoảng, vì nền mỹ thuật nước nhà, có

đóng một vài vai, nhưng tôi chưa nghĩ hẳn việc làm đê về

kinh doanh đâu. Việc kinh doanh to tát là trí hướng của tôi,

ông này chưa phải thời kỳ....

Tiện đây xin mời các bạn xa gần có người nhà cần may và

thêu, nên đến hiệu Tài-Xuyên, tôi sẵn lòng hoan nghênh và

khôn xiết cảm tạ. Hiện nay nhà tôi mới mượn thêm được nỗi

thợ bạn Tài-Phùng, may đê có tiếng xưa nay.

KÍNH CÁO LÊ - VŨ - THÁI Hòa-xa Tham tá

Trân trọng có lời kinh cáo để các bạn xa gần biết cho: hiệu

Tài-Xuyên số 16, Hàng Da, Hanoi, chuyên may và thêu kiêm

các lối là do tiện nội chủ-truong. Hai nőa tuy có chán trong

Hội-Kịch-Bắc-Kỳ và thiền thoảng, vì nền mỹ thuật nước nhà, có

đóng một vài vai, nhưng tôi chưa nghĩ hẳn việc làm đê về

kinh doanh đâu. Việc kinh doanh to tát là trí hướng của tôi,

ông này chưa phải thời kỳ....

Tiện đây xin mời các bạn xa gần có người nhà cần may và

thêu, nên đến hiệu Tài-Xuyên, tôi sẵn lòng hoan nghênh và

khôn xiết cảm tạ. Hiện nay nhà tôi mới mượn thêm được nỗi

thợ bạn Tài-Phùng, may đê có tiếng xưa nay.

KÍNH CÁO LÊ - VŨ - THÁI Hòa-xa Tham tá

Trân trọng có lời kinh cáo để các bạn xa gần biết cho: hiệu

Tài-Xuyên số 16, Hàng Da, Hanoi, chuyên may và thêu kiêm

các lối là do tiện nội chủ-truong. Hai nőa tuy có chán trong

Hội-Kịch-Bắc-Kỳ và thiền thoảng, vì nền mỹ thuật nước nhà, có

đóng một vài vai, nhưng tôi chưa nghĩ hẳn việc làm đê về

kinh doanh đâu. Việc kinh doanh to tát là trí hướng của tôi,

ông này chưa phải thời kỳ....

Tiện đây xin mời các bạn xa gần có người nhà cần may và

thêu, nên đến hiệu Tài-Xuyên, tôi sẵn lòng hoan nghênh và

khôn xiết cảm tạ. Hiện nay nhà tôi mới mượn thêm được nỗi

thợ bạn Tài-Phùng, may đê có tiếng xưa nay.

KÍNH CÁO LÊ - VŨ - THÁI Hòa-xa Tham tá

Trân trọng có lời kinh cáo để các bạn xa gần biết cho: hiệu

Tài-Xuyên số 16, Hàng Da, Hanoi, chuyên may và thêu kiêm

các lối là do tiện nội chủ-truong. Hai nőa tuy có chán trong

Hội-Kịch-Bắc-Kỳ và thiền thoảng, vì nền mỹ thuật nước nhà, có

đóng một vài vai, nhưng tôi chưa nghĩ hẳn việc làm đê về

kinh doanh đâu. Việc kinh doanh to tát là trí hướng của tôi,

ông này chưa phải thời kỳ....

Tiện đây xin mời các bạn xa gần có người nhà cần may và

thêu, nên đến hiệu Tài-Xuyên, tôi sẵn lòng hoan nghênh và

khôn xiết cảm tạ. Hiện nay nhà tôi mới mượn thêm được nỗi

thợ bạn Tài-Phùng, may đê có tiếng xưa nay.

KÍNH CÁO LÊ - VŨ - THÁI Hòa-xa Tham tá

Trân trọng có lời kinh cáo để các bạn xa gần biết cho: hiệu

Tài-Xuyên số 16, Hàng Da, Hanoi, chuyên may và thêu kiêm

các lối là do tiện nội chủ-truong. Hai nőa tuy có chán trong

Hội-Kịch-Bắc-Kỳ và thiền thoảng, vì nền mỹ thuật nước nhà, có

đóng một vài vai, nhưng tôi chưa nghĩ hẳn việc làm đê về

kinh doanh đâu. Việc kinh doanh to tát là trí hướng của tôi,

TÌNH HI MƠ' MỘNG

của Phạm văn Bính

Tặng bạn Bùi-thể-Phúc Saigon

THÀNH niên là tuổi mơ mộng, viền vòng, hay đi tìm những việc cao xa, vĩ đại. Thanh niên cũng là tuổi hăng hái, điên rồ, nuôi biết bao hy vọng lớn lao. Nhưng thanh niên chính là tuổi của ái-tình, thứ ái-tình ngày thơ, trong sáng như bông hoa mới nở buổi tinh sương.

Ái-tình nên thơ này là một thứ bảo vật riêng của tuổi trẻ. Cho đến lúc dám chán trên con đường đời, gặp nhiều nỗi éo-le, khi hai vai đã mỏi mệt vì sự vật lộn với cuộc sống, thì trông ra, tấm ái-tình ngày thơ của tuổi thanh niên đã theo thời gian mà tiêu tán đi mất. Còn lại, họa chặng có một, hai dấu vết êm đềm hay ảo-não né đã cho ta nếm một vài cái hương vị, có khi ngọt ngào mà cũng nhiều khi cay đắng...

... Rồi một buổi trời đông, ngồi bên đồng lúa cháy reo, ta mơ màng nhìn qua trận mưa phun mù mịt, tưởng nhớ lại những ngày xanh...

ém-ái, không có vẻ e-lệ, thẹn thùng như nhiều bạn gái khác.

Chúng tôi, mỗi chủ nhật ở trường ra tất phải đi qua nhà Lê-nuong. Ưng dụng chúng tôi hỏi mua sách vở, giấy bút, vì hồi đó Lê-nuong đang chủ chương một hiệu sách lớn ở Hà-thành.

Đến chiều, trước khi vào trường, chúng tôi trở lại, tìm một thứ khác để hỏi mua. Cái có đề gấp mặt Lê-nuong, chúng tôi đã tìm thấy bằng cách hỏi mua hàng. Dần dần, chúng tôi trở nên

tôi, chủ nhật nào ra, lại hiệu sách, không gặp Lê-nuong thì tự nhiên thấy buồn bã, chán nản. Chung quanh mình thấy tẻ ngắt, tuy ai nấy vẫn vui chơi, rộn riph.

Chúng tôi yêu một cách ngầm ngầm, yêu không muốn cho ai biết. Cho đến người chúng tôi yêu, mà chúng tôi cũng không muốn cho biết rằng mình yêu người ta nữa.

Ly kỳ thay cái cuộc yêu dấu diếm, lạ lùng giữa chúng tôi! Còn Lê-nuong?

hai người khách rất chăm chỉ của hiệu sách.

Lúc vào lớp học, chúng tôi mở tủ của nhau ra xem thì mỗi người có hàng tập vở chưa viết còn đóng lại, mấy chục cái thước kẻ và bút chì chưa dùng tới. Cho đến compas đề vẽ trong khi học kỹ-hà-học mà chúng tôi cũng phải mua mỗi người đến bốn, năm hộp, dù biết không bao giờ dùng hết.

Nhiều bạn khác thấy chúng tôi có «mở bút giấy», xum lại xin thì chúng tôi đều cự tuyệt, chẳng cho ai một mầm may. Vì chúng tôi nghĩ: cái thước tuy có mấy xu, quyền vở đắt lắm cũng chỉ hơn một hào, nhưng đó là những vật mà Lê-nuong đã thân lấy cái bàn tay ngà ngọc đưa cho chúng tôi với một nụ cười, hay một câu truyện, thì đổi với chúng tôi, những vật đó đã thành vô giá, chỉ riêng chúng tôi mới được dùng thôi!

Chúng tôi vẫn biết ngoài chúng tôi còn biết bao người khác đến mua hàng, nhưng chúng tôi cố tin rằng chỉ những thứ hàng của chúng tôi mua mới được Lê-nuong gói ghém một cách mỹ-thuật, rồi trao tay cho chúng tôi bằng một cái nhìn mơ màng mà đắm đuối.

Cứ như thế trong hai năm. Chúng

Lê-nuong có biết chúng tôi yêu nàng một cách bí mật thế không? Cái đó, chúng tôi không được biết, mà nhất là chúng tôi không muốn biết. Vì chúng tôi sợ rằng nếu Lê-nuong cũng yêu như chúng tôi, thì trong hai chúng tôi, Lê-nuong sẽ chọn người nào? Rồi trong hai người tất có một người ôm mối thất vọng. Rồi giữa chúng tôi biết đâu chẳng xảy ra một mối bất-hòa. Mà cái lòng ghen ghét, đố kỵ, nhỏ nhen của loài người biết đâu chẳng chia rẽ chúng tôi ra...

Tuy vậy, yêu mà không tỏ được nỗi lòng cắng nhiều khi uất ức. Bởi thế, mỗi khi hồn vắn man mác, chúng tôi cũng vỡ về vài câu, mang tiếng đậm của trái tim mà diễn nêu lời. Dù ám diệu chẳng được êm ái, du dương, nhưng cũng đủ diễn tả một tấm tình ly kỳ, huyền ảo.

Tôi còn nhớ, một buổi sáng chủ nhật, chúng tôi vì thức khuya đêm trước đề học bài thi mà bị viên giám thị phạt không cho ra phố. Ngoài ngồi tặc dạ, chúng tôi họp nhau tại một bức thư cho Lê-nuong. Tuy vẫn tắt có mấy câu, nhưng thực ra thì đã tỏ được hết nỗi niềm tâm sự của hai gã thiếu niên cùng thời một mối tình mơ mộng. Bức thư, chép lại sau đây:

« Kính gửi Lê-nuong,

« Đôi với Lê-nuong chỉ là hai người khách hàng lẽ phép, thực thà và chảm chi. Nhưng Lê-nuong có biết đâu chúng tôi cũng là hai gã si tình kín đáo, vẫn coi Lê-nuong như một vị tiên nữ đáng kính, đáng yêu. Mỗi lần gặp Lê-nuong, chúng tôi chỉ yêu cầu được trông đòi con mắt mơ màng của Lê-nuong, đòi con mắt âu yếm, đầy rãnh, những vẻ nết thơ. Quá hơn nữa, chúng tôi còn mong Lê-nuong ban cho mấy câu nói dịu dàng, nhưng chân thật. Chúng tôi chỉ trót ao được cái bàn tay ngà ngọc kia thản cầm một cuốn vở trao cho chúng tôi là chúng tôi thấy tinh thần nhẹ nhàng khoan khoái... Ngoài ra, chúng tôi không còn mong mỏi gì hơn nữa. Chúng tôi cũng không muốn được Lê-nuong để ý đến. Chúng tôi chỉ muốn Lê-nuong biết rằng trong lúc này, có hai người thiếu niên đang vì Lê-nuong mà thốn-thức, mà yêu đời, mà hy vọng...»

« Hai người bạn trẻ đã trộm phép yêu Lê-nuong »

Bức thư viết rồi, chúng tôi nhìn nhau cùng cười. Cười vì bức thư đã vò lý, lối viết thư đó lại càng vò lý hơn. Chúng tôi lại thi nhau mà tưởng tượng cái kết quả của bức thư ngộ nghĩnh của chúng tôi, nếu bức thư đó lọt vào tay Lê-nuong...

Rút lại, chúng tôi không gửi thư, mà chỉ lưu thư lại để làm di-tích của một buổi bút-hứng trong lúc thiếu thời...

Thế rồi, tháng ngày qua. Tình của chúng tôi không thăng, giảm. Là vì chúng tôi đã ấn định một cái chương trình riêng, quyết không ra khỏi phạm vi cái chương trình đó.

Nhưng ở đời cái gì khỏi có lúc hết.

Sau hai năm học trường trung-học, chúng tôi mỗi người đi một ngả. Đặng Quân vào trường thuốc, tôi vào trường thương-mại. Cái cuộc ở chung của hai người bạn phóng-lãng cùng thờ một mối tình mơ-mộng, nay đã đến ngày kết liễu. Chúng tôi xa nhau chưa được bao lâu thì được tin Lê-nuong kết hôn với một bạn thiếu niên.

Tuy chúng tôi không để ý dò xem bạn trẻ nào đã được cái diêm phúc kết hôn với Lê-nuong, nhưng mỗi khi gặp nhau ở cửa trường, chúng tôi vẫn thi thâm hỏi lẫn nhau :

NGUYỄN NHƠN CỦA BÌNH Mộng-Tinh, Di-Tinh và Huot-Tinh

A.—Bởi họ bẩm thiên-thiên bất túc, hẫu-thiên thất nghi, tuổi còn nhỏ mà quá u sắc dục, quán hóa đồng nhì tướng hỏa túy mà thành ra.

B.—Bởi lúc tuổi còn nhỏ, chơi cách « Thủ-Dân » làm cho ngọc quan lòn mà thành ra.

C.—Bởi người bị lậu độc uống thuốc công-phai và thông lợi tiểu tiện nhiều làm cho thận-thủy suy ngọc quan lòn mà thành ra.

Bởi ba nguyên-nhơn kẽ trên mà sinh ra ba chứng bệnh: « Mộng-tinh », « Di-tinh » và « Huot-tinh ». 1. Nằm chiêm bao thấy giao-cầu

cùng đàn bà, tinh khí xuất ra là Mộng-tinh, bình không nặng. — 2. Lúc ngủ không nằm chiêm bao mà tinh khí xuất ra khi thức dậy mới hay, trong mình bần-thần tay chân nhèo mỏi là Di-tinh, bình đã nặng. — 3. Bát luân ngày đêm tinh-khí cứ chảy ra hoài, hoặc thấy

sắc hay là mơ lưỡng việc tình-dục cung chầy ra, hoặc đi tiểu, tiểu rãnh mạnh cũng chảy ra là Huot-tinh, bình rất nặng và rất khó trị.

Người mắc phải ba-chứng kẽ trên thường hay đau thắt ngực, nước tiểu vàng, tay chân nhèo mỏi, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ

chẳng đặng, hình vóc tiền tuy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm. Nếu không điều trị lâu ngày, suy hỏa vong, hư hỏa

lòng lên đốt tim phổi, làm cho tim nóng phổi yếu rãng tức, nơi ngực thành ra bệnh ho. Người mắc phải 3 chứng kẽ trên hãy uống

“ Tam-tinh Hái Cửu Hồ Thận Hoàn (số 2) của nhà thuốc Võ-VĂN-VÂN Thu-dâu-Một thi bình hết đứt mà lại đặng bồ thận tráng

dương có tính-ich chỉ, bồi bổ sức lực trong mình, 10 người uống không sai một đã đặng chẳng biết bao nhiêu bồ thư khen tặng.

GIA MỐI HỘP (uống làm 5 ngày) 1\$00

VÔ-VĂN-VÂN-DƯỢC-PHÒNG Chủ-nhân Y-học-sĩ VÔ-VĂN-VÂN bảo-chế THUDAUMOT

Có bán tại: Hanoi: Nguyễn-văn-Đức, aux galeries indochinoises 108, Quai Clémenceau, 11, Rue des Caisses. Hải-

Phòng: Librairie, Papeterie, Mai-Linh 62; Paul Doumer. Nam-Định: Maison Việt-Long, 28, Chapeaux, phô mới.

Phú-Lý: Bùi-long-Tri, Maison Châu-Dinh, Rue Principale. Yên-Báy: Maison Phú-Thọ, 8, Usine Électrique.

DAI-BÓ-IHUYẾT

Chuyên-trị đòn bà, con gái kinh huyết không đều, khí són, khí chậm, kinh huyết bị tắc không ra, hay đau bụng, kinh huyết ra không tươi đỏ, tim đen thành hòn, băng ra nhiều quá; khí hư ra nhiều chất trắng, đau bụng, rít xong, nằm ngủ không yên, quá trưa hấp sốt, ra lấm bồ hôi, ăn ít, vắng đầu, chóng mặt, hay mơ, thần thè cảm yếu, đau trong dạ-con (nhà con) lâu năm không đẻ, hoặc bị tiêu-sản luôn.

Mỗi hộp giá 1\$00

Hỏi tại: M. NGUYỄN-XUÂN-DƯƠNG viên thuốc Lạc-Long Số 1, Phố Hàng Ngang, Hanoi

« Chẳng hay Lê-nuong lấy chồng có được như ý không ? Ta nên cầu nguyên cho nàng được hưởng một nền hạnh phúc hoàn toàn. Vì con người như thế, nếu không được sung sướng, thì trời kia hả chẳng bắt công làm sao ?... »

Tám năm sau Tám năm đã xảy ra biết bao việc vui buồn, đáng ghi trong óc người ta hơn là câu truyện tình mờ-mong của chúng tôi. Tám năm sau, một buổi chiều thu, tôi qua đất thần-kinh, tìm lại chơi một bạn đồng chí trên bờ hồ sông Hương:

Cỏ cây im lặng. Dưới đường, lá vàng bay lác đác.

Trời thu đã buồn, mà trời thu ở đất Huế lại buồn xiết bao !

Gõ cửa vào, trưởng trong lúc lú thư mà gặp bạn cõi giao thì nỗi bi-thu sẽ được cung ai san sẻ. Ngó đâu, bạn đi vắng, nhưng người nhà lưu lại, nói sẽ có người thay bạn đề tiếp tôi.

Tôi đầu lòng ngồi lại, tuy bụng đã chán ngắt, chán ngo.

Chợt thoáng một mùi hương thoang thoảng, nhẹ nhàng, tôi ngoanhh lại thì thấy Lê-nuong đứng trước mặt.

Phải Lê-nuong dày rồi ! Không còn ngòi nữa. Vẫn cái giọng nói trong trẻo, vẫn đôi con mắt mờ-mòng và chín chắn. Nét mặt chưa hề vì thời gian mà thay đổi. Vẫn còn nguyên cái vẻ đẹp thùy-mị, kín đáo trước, cái vẻ đẹp khiến người vừa phải yêu, vừa phải kính, vừa phải tôn trọng như một vị thần linh.

Duy có tôi nhận ra được Lê-nuong, còn Lê-nuong thì hành như đã quên hẳn cái gã thu sinh hay đến muà hàng, cách đây đã mười thu.

Tôi có ngòi đầu chính một người bạn thân của tôi đã được cái diêm phúc kết hôn cùng Lê-nuong. Bỗng tôi cảm thấy tâm hồn tôi nhẹ nhàng thư thái. Là vì Lê-nuong với bạn tôi, thật đã sừng đôi. Lời cầu nguyên của Đặng Quân và của tôi, tôi yên trí là được trời đất chứng minh...

Rồi, một buổi trăng thu, Lê-nuong, bạn tôi và tôi, cùng buông một con thuyền trên giòng « tiều kim thủy ».

Vùng trăng bạc rơi xuống long lanh, in hình Lê-nuong trên mặt nước, trông như bóng một vị tiên nữ, đang mơ màng ở chốn trần gian. Tôi lặng ngắm đôi bạn. Và tôi riêng mừng cho tôi, từ lúc được biết Lê-nuong đến giờ, chưa hề để một chút ý tưởng nhỏ nhen nào bợn vào trí nghĩ.

Xa xa, núi Ngự nằm trong ngàn thông mờ-mịt.

Tôi mơ màng nhớ lại những ngày xanh.

Trong lòng sông Hương, nước vẫn lờ đờ chảy...

Phạm-văn-Bình

Cửa K. Lang,

I. Đi làm

— Trước khi đi làm, anh hãy uống với tôi một cốc cà phê đà nào !

— Xin chịu anh thôi.

— Sao vậy ?
Tôi sợ choc nữa không ngủ được.

II. Láu

— Nếu con chịu khó uống thuốc, mỗi ngày mẹ sẽ cho con hai xu bỏ ống.

— Đè đến khi ống đầy rồi, mẹ lại bồ ra lấy tiền mua thuốc nữa cho con uống phải không ?

III. Cần thận

Chủ — Sao mày không đóng cửa lại thế ?

Tớ — Thưa ông, con đã đóng cửa cái then lại rồi.

— Sao lao ván còn nghe thấy tiếng hát sầm nô làm rúc óc tao quá.

— (Có vẻ cần thận) Hay thưa ông, để con cái thêm một then nữa.

IV. Khóc thế nào ?

— May nhơn bằng tưng ấy mà còn khóc thế à ?

— Thưa thầy, tiếc như con thi phải khóc thế nào a ?

V. Đang tri

— Tôi đang tri quá, anh ạ. Hôm nay « này » hứng muốn làm mấy bài thơ mà tim mãi không thấy bút. Mãi đến lúc « cut » hết hứng, lúc mình cầm bút mình ra vẫn cầm ở tay. Cố gõm không anh ?

— Chưa bằng tôi. Mỗi hôm qua thôi, tôi đang tri đến nỗi gọt móng tay quên cả bút tắt tay ra, thành thử...

Vừa nói vừa đưa cho bạn xem một đội bit tắt tay còn mới nguyên mà các đầu ngón tay đều thẳng cả.

VI. Lòng trẻ

Bố — Nếu con học thuộc bài này, ba sẽ cho con một xu đồng còn mới nguyên.

Con — Con thích một đồng hảo cũ, bẩn đến đâu cũng được.

Cửa K. Bu, Hanoi

I. Chữ đốc tờ

Ông tham B... được giấy mời ăn cơm của ông bạn

lâm đốc tờ, nhưng chữ ông đốc tờ viết ngược ngoéo, loay hoay mãi mà đọc không ra xem mấy giờ để đi ăn. Tham B... nghĩ : « Chữ đốc tờ chỉ có nhà báo chế xem được thôi ». Ông mang giấy mời đến nhờ ông báo chế xem hộ.

Nhà báo chế loay hoay xem mỏi chõe, rồi đi lấy một lô thuốc đưa cho tham B... và nói :

— Thưa ngài dày, lô thuốc giá 2đ50.

II. Suy tính biết nghề

— Khi cháu nó lớn lên, bác sẽ cho cháu làm nghề gì ?

— Sau này tôi cho cháu nó đi hát tuồng, thằng bé nó sẽ hát hay.

— Bác nói đứa đấy chứ ?

— Thật đấy mà, cháu nó mới có mấy tháng mà đã khóc la, hò hét suốt ngày.

Cửa S.M.Y.L.

Tướng sao ?

Xã Xê — Ông đợi xếp ổi, quán ăn cấp ! móc túi tôi.

Đội xếp (chạy lại) — Cái gi ?

— Bẩm thầy, nhân thân con còn có ba hào vào ga đè

lấy vé về quê. Con cố len mãi mới lấy được vé, đem được vé ra thoi ba hào trong túi không cảnh mà bay mất rồi.

Cửa T. Tung, Nam-dinh

Ngựa mā

— Hỏi qua tôi đi xe đạp để phải con ngựa kèu râu một cái.

— Có việc gì không ?
— Không việc gì, vì nó là ngựa « mā ».

Cửa B. Côn, Hanoi

Lo ka (truyện thực)

Ở miền thượng-du xứ Lào có một it dân gọi là « Kha kho » cũng như mường, mán ở Bắc-kỳ hay là mọi ở Trung-kỳ.

Dân Kha-kho hễ lúc nào thấy tàu bay liệng trên trời là lấy nồi đất, nồi đồng đội lén dấu. Có người lấy làm lợ hỏi thi họ nói : « Đè phòng lúc tàu bay rời khỏi võ đài ».

THÈ-LÈ CUỘC THI VUI CƯỜI VÀ THI TRANH KHÔI-HÀI
Mỗi bài không được quá 30 giòng.

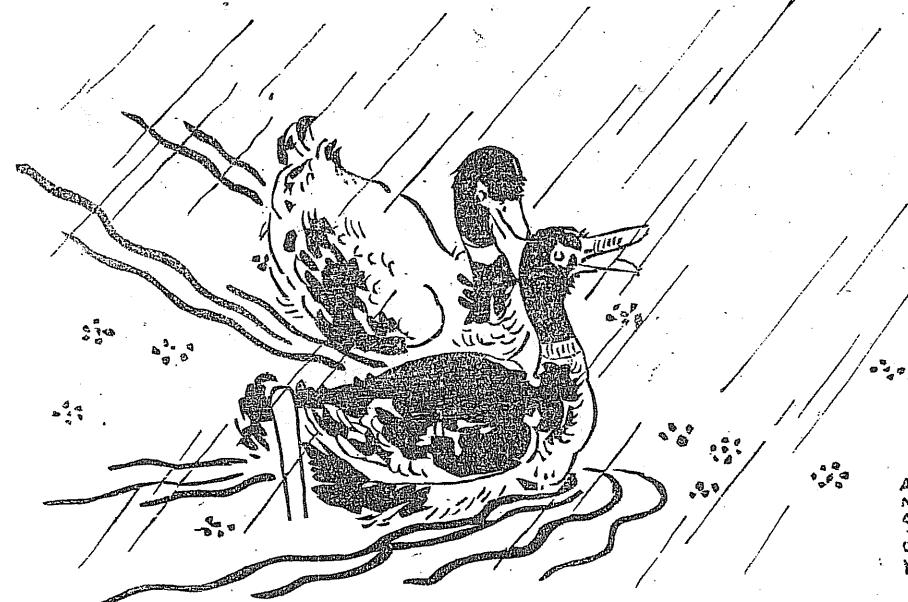
Tranh vẽ chiều ngang 12 phän tây, chiều cao độ 10 phän.

Mỗi kỳ sẽ đăng lên những bài và tranh mà Ban báo xét là hay nhất.

a) vẽ cuộc thi vui cười :
Giải nhất : các thư sách dâng giá 3đ00 ;
Giải nhì : các thư sách dâng giá 2đ00.

b) vẽ cuộc thi tranh :
Giải nhất : các thư sách dâng giá 3đ00.
Giải nhì : các thư sách dâng giá 2đ00.

Bản báo sẽ gửi cho những người được thưởng một cái phiếu lấy sách và cái bảng kê các thư sách này, nam cùi một hiệu sách. Rồi các bạn sẽ chọn trong đó, muốn quyển nào thì gửi phiếu lại hiệu sách đó lấy sách. Các bạn muốn lấy giấy bút hay các thứ khác trong hiệu đó cũng được, miễn sao cho đủ số tiền thì thôi. Tiền gửi về phần các bạn chịu. Hoặc các bạn muốn đổi lấy báo biển không lấy sách cũng được.

VỢ CHỒNG VỊT

CHỒNG — Anh nghe hình như có tiếng nàng tiên nữ đang thổi khú khí tiêu reo rất.
Vợ — Sím đấy cậu ạ.

HIỆU RUỘM MỚI

PHUC - HAI II S2, RUE TIEN TGIN - HANOI

Ruộm đủ các mẫu về hàng tơ lụa nhung len
RUỘM ĐẸP VÀ BỀN MÀU

Vì bản hiệu dùng toàn thuốc tốt và có đủ
khi cụ để ruộm và chải lại tuyết nhung

Quần áo tây pardessus đã cũ
hoặc phai màu, bản hiệu ruộm
lại và có máy hấp được như mới

Có nhận màng lại các quần áo bị thủng

CÔNG VIỆC CẦN THẬN

GIA TÍNH RẤT HẠ

HUNG-KY

SỐ 8, PHỐ CỦA ĐÔNG HÀNG GÀ, HANOI — Giấy nói số 347

NHÀ MÁY LÀM CÁC THỦ GẠCH TÂY, NGÓI TÂY

NHÀ MÁY GẠCH HIỆU HUNG-KY

có đủ các thủ máy móc tối tân để làm các thủ

gạch ngói rất tốt có thể đi trên không vỡ

CÁC THỦ GẠCH NGÓI HIỆU HUNG-KY

Đều làm bằng đất xanh và đất xé

trắng rất tốt mà bán giá rất hạ

Chụp già... hoa cũ

TÔNG y-phuc dùng thời-trang
điêm-sắc rất công phu, rồi vác
ống ảnh ra đi. Chàng đến nhà
cô Thu, dáng tinh nhàn yêu quý. Thu
vui mừng ra tận cửa đón tiếp :

— Sao hôm nay em lại được cái hạnh
phúc rồng đến chơi nhà tôi thế này ?

— Tôi hùm hay tôi he đây !... À,
anh đến xin phép chụp biến em một
tấm ảnh.

—Ồ ! thảo nào mà anh diện và đẹp
quá !

— Rõ khéo mỉa ! Chụp ảnh em chứ
có phải chụp ảnh anh đâu. Vậy em đi
trang điểm mau lên.

Thu nũng nịu :

— Nhưng không, em không chụp đâu
vì em xấu lắm.

Tường phải giở hết tài ngôn luận
trong nửa tiếng đồng hồ mới khiến được
Thu chịu nghe lời. Rồi lại mất ba khắc
đồng hồ nữa để dù thi giờ cho Thu vẫn
lại mờ tóc, đánh phấn lại cái mặt và
chọn lấy một bộ quần áo.

Nhưng khi ở buồng ngủ bước ra, nào
Thu đã chịu ngồi cho người yêu chụp !
Nàng còn hỏi lần mẫn hết thứ nọ thứ
kia, thứ này, thứ khác. Nhưng chụp to
hay bé, nửa người hay cả người. Rồi
nàng cầm lấy một cái ngàn kín đựng
kinh định nắp ra mà hỏi :

— Cái gì thế này, anh Tường ?

Tường với kêu :

— Ấy chết ! đừng mở, trong ấy có
kinh.

— Có kính sao lại không mở được ?

— Mở ra thì ánh sáng mặt trời ăn mắt.

Thu cười khanh khách :

—Ồ, hay nhỉ ! ánh sáng ăn được kinh ?

Tường cảm nghĩa mãi về cách tri, Thu
vẫn không hiểu. Mà Thu hiểu sao được ?

— Thế lúc anh tra kính vào thí sao
ánh sáng nó không ăn ngay đi có được
không ?

Tường giảng cho Thu biết rằng phải
có buồng tối, và trong buồng tối phải
dùng toàn ánh sáng đỏ, nhưng vì Tường
thao nghè lầm rồi, nên chàng thường
tra kính trong buồng tối mà không cần
đến một tia ánh sáng đỏ bao giờ.

— Như thế cần thận hơn, em à. Em
phải biết chỉ cầm qua mảnh kính anh
cũng biết mặt nào có thuốc, mặt nào
không có thuốc, anh không cần sò.

Thu mỉm cười :

— Không cần sò ? Thế thì khá đấy.

Rồi Thu ngồi cho Tường ngắm. Rồi
Thu dõi nhán tiện, Tường chụp luôn
cho Thu bốn cái : cái đứng, cái ngồi,
cái nửa người, lại cái đặt bàn tay lên
môi hòn gai.

Xong xuôi, Tường vui sướng, từ biệt
tinh nhàn ra về.

— Thế bao giờ em có ảnh ?

— Cố ngay cũng được, nghĩa là nếu
em theo anh về nhà, anh sẽ rửa kính
cho em xem. Rồi tối nay anh in ra giấy.

—Ồ ! thế thì em phải đi.

Về đến nhà, Tường vào buồng tối để
làm việc. Nhưng Thu nhất định đòi theo
vào xem. Tường cũng phải chiều ý tinh
nhàn, tuy cái buồng tối của chàng chật
nich, và ở lâu trong đó, hai người có
thể chết ngạt được.

Bừng trước cái đèn có kính đỏ, Tường
bảo Thu hãy quay cho ánh sáng chiếu
vào áp vách để chàng tháo kính. Như
thế là cẩn thận lắm đấy. Chàng nói :

— Khi nào anh ngâm kính vào nước
thuốc ảnh lâu lâu một tí, em hãy quay
ánh đèn đỏ ra nhé.

— Xin vâng.

— Em sẽ thấy, ảnh em ảnh chụp khéo
lắm kia, mờ mờ một cách rất mỹ-thuật,
thế mà vẫn lột được tinh thần.

Một phút sau, khi Tường gio kính ảnh
lên ánh đèn xem thì kính ngạc quá,
trong đó chỉ có hình mờ... con mèo.
Thu kêu rú :

— Trời ơi ! sao chụp hình em lại ra
hình mèo ?

Rồi nàng vùng vằng mở cửa buồng
tối đi ra ngoài. Tường theo ra, tay cầm
cái chậu nhỏ với chiếc kính ảnh. Chàng
gio kính lên xem lại :

—Ồ ! mèo thực nhỉ !

Thì ra hôm trước ở trong buồng tối,
khi tra mờ kính ảnh vào ngăn đựng
kinh, Tường đã dở phải cái hộp đựng
kinh rửa rồi, mà chàng làm với hộp
kinh chưa chụp để liền bên.

Bởi vậy, bốn tấm hình của Thu đều
là bốn bức ảnh mèo, mèo đứng, mèo
nằm, mèo vươn lưng, lại mèo cho con
bú nữa, vì cái hộp lấp nhấp, đựng riêng
một họng kính chụp « khảo cứu » về
mèo.

Thu tức tối bỏ ra về, cười mỉm bảo
Tường :

— Thế mà anh dám khoe mẽ rằng lột
được hết tinh thần. Chụp vụng đến nỗi
người hóa ra mèo được ! Em có là mèo
đâu ?

Khái hưng

Nhất cử lương tiện

Ở tỉnh Đông vừa có một bữa
tiệc lớn. Cố nhiên những ông
đến ăn tiệc đều là tai mặt trong
tỉnh cả.

Trong tiệc có hai ông phán
cùng tên là Đại, một ông làm ở
tòa Sứ, một ông làm ở tòa Án.
Chủ nhân lại có nhã ý đặt ông cử
Trịnh-dinh-Rư vào giữa hai ông
Đại. Một ông khách tinh ý, buộ
miệng nói :

— Thực là nhất cử lương tiện .

— Làm cho ba ông cùng đỏ mặt !

Nhất là hai ông Đại.

Nhất-chi-Mai

T.S...G.

(TIN SAIGON)

Tin hội-dồng

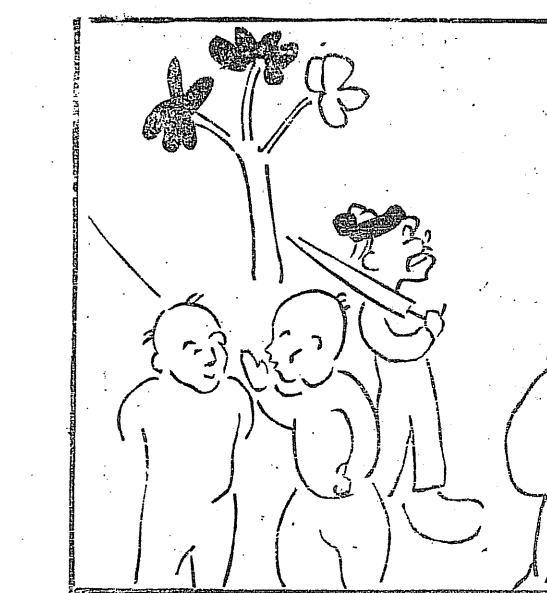
Kỳ Hội-dồng quản-hạt vừa rồi phần
đông các ông hội đồng trong này đã
đem thi hành một việc cải cách rất
quan trọng ; họ bỏ bộ áo quần tây,
mặc áo dài đen, vấn khăn đen như
quan cựu nghị viên Lại-văn-Trung
ngoài Bắc hay như các quan nghị ở
Trung-kỳ.

Thế là năm nay khắp ba Kỳ đảng
« áo dài đen » chiêm đại đa số ở các
nghị viện.

Tao tốn kém bao nhiêu nuôi cho
mày ăn học mà mày học thế à ?

— Kinh tế này thay đổi con ở nhà có
phải tiện không ?

— Mày đứng dằng sau tao, tao lấy trộm đồ
cho mày rồi mày chạy nhón.

Tin làng báo

Ông Gagy-Gộc, cựu trợ... bếp ở Nhật-Tân,
vác gậy gộc từ Bắc vào Nam. Ông
đến Saigon xin vào thời cày Đuốc Nhà
Nam của đảng lập hiến sắp tắt... vì
ông tự cho ông nấu bếp giỏi — Nhưng
ông thời giỏi quá đến nỗi cày đuốc ấy
một ngày một mồ. Thành thử ông lại
phải vác gậy gộc trở về Bắc...

Theo lời bà Nguyễn - đức - Nhuận
tuyên bố thì quốc dân đương lo sợ vì
nỗi cô Kiêm là con gái lại đi đường xa,
đi ra « tận » Hà-nội. (theo đúng lời bà
N. D. Nhuận).

Quốc dân lo sợ thật, nhưng không
lo sợ vì cô Kiêm là gái đi đường xa,
chính vì cô Kiêm là gái da.., ngon.

Tin lên ông giáng

Nếu ở Bắc-hà dã, hết « buổi tó » thì
xin mời ông mau mau vào Nam-kỳ...
Nhưng ông có vào thì phải cẩn thận
một chút, vì ở trong này họ thường
dầu « buổi tó » qui báu của họ dưới
một cái nón tây.

Tin cho Dr Lêla

Nếu ngoài ấy « ẽ » hàng thì còn ngại
ngại gì mà chẳng vào Nam. Trong này,
nhờ trời bệnh nhiều lắm, nhất là ở
làng báo. Đầu cả các thứ bệnh, từ bệnh
« chủ » đến bệnh « điên ».

Tái bút. — Nhưng ông có đi thì nên
học võ tấu cho khẩ dã. Vì các ông văn
sĩ trong này họ mắc bệnh « tự-ái » quá
trầm-trọng. Nếu ông nói trúng căn
bệnh họ, họ sẽ trả ơn cho ông bằng
những cái « thoi » đích đáng.

Shin

Thuốc lậu

Bệnh lậu ra mủ phải dùng thuốc số 10 (giá 0\$50 1
ve) Lậu TÚC BUỐT, di dai-rát, nóng tức bàng quang,
tiểu tiện vàng, đỏ, đục, dùng thuốc số 4 (giá 0\$50 1 ve)
thì dù bệnh nặng tới đâu cũng rất chóng khỏi, khỏi
êm đềm, không hại sinh dục.

ĐẠI LÝ. — SAIGON: Dương văn Vy, 109, D'espagne. — HAIPHONG: Nam Tân, 82, Bonnat. — NAM-ĐỊNH: Chấn Nam

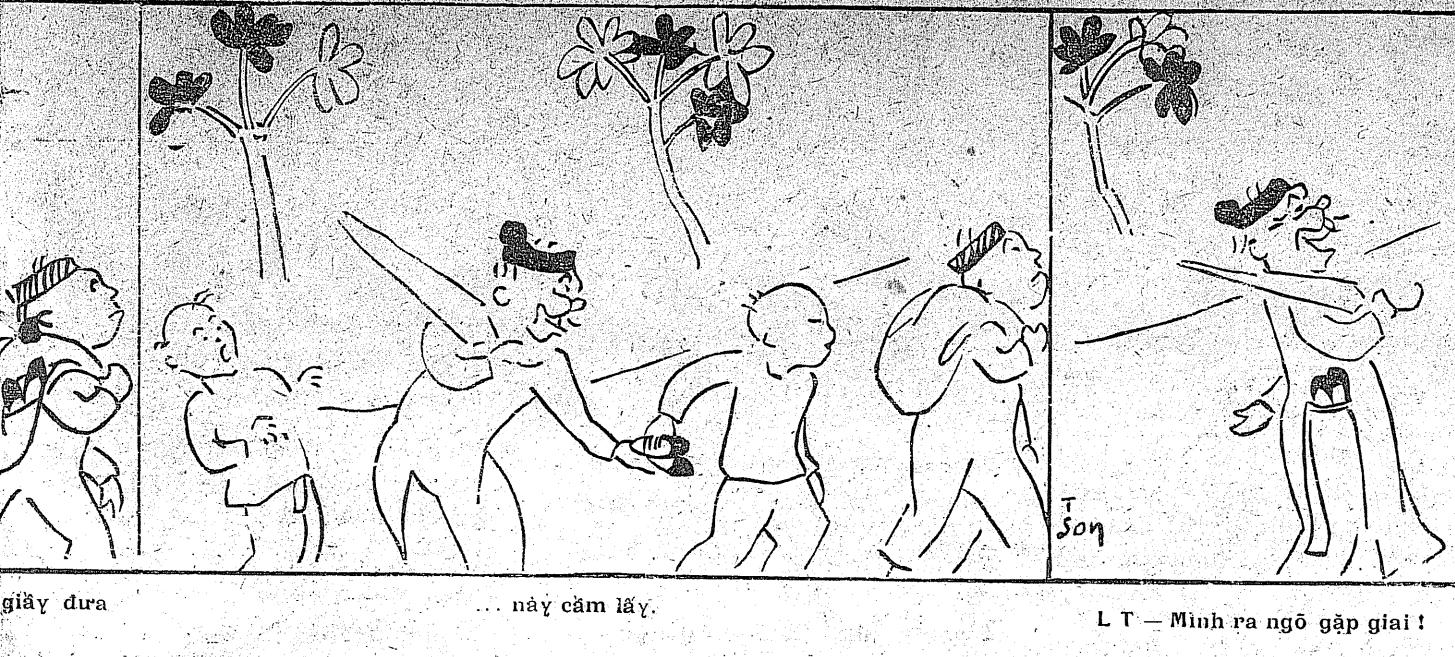
LÝ TOÉT V

MÁCH THỦ - TƯƠNG HỘ HÍT MÁY MÓN

Giang Mai (Tim la)

Bệnh giang mai nổi hạch, lên quả soái, rứt đầu, rát thịt, đau xương,
nổi mào gà, mề đay, hoa khé, pha lở khắp người dùng thuốc
giang mai số 18 (giá 1\$00 1 ve) rất mau chóng khỏi; chất thuốc
ém đềm, không công phat, không hại sinh dục.

Lê-Huy-Phach

này cầm láy.

L T — Minh ra ngõ gấp gáp !

MỘT CUỘC TRIỂN LÂM KIẾN TRÚC

NGÀY ngày qua các phố hay về chốn thôn quê, hễ bao giờ chúng tôi trông thấy những nếp nhà lồ-lăng, lòe-loẹt hay lụp xụp; tôi tăm thì chúng tôi lại phải nghĩ đến sự ích lợi của khoa kiến trúc...

Trong báo Phong-hóa, chúng tôi đã nhiều lần nói đến sự ích lợi, hơn nữa sự cẩn-thiết đó. Chúng tôi lại được nhà kiến trúc có tài là ông Nguyễn-cao-Luyện sẵn-lòng giúp chúng tôi về sự phổ thông trong dân gian những kiểu nhà vừa rẻ tiền, vừa hợp vệ sinh. Người ta muốn rõ khoa triết học gì ra mà bàn về sự sống của nhân loại mặc lòng, nhưng cái áo mặc không ra hồn, cái nhà ở không ra hồn, đó vẫn là biểu hiệu sự kém hèn của một dân tộc. Đời người là đời người, chứ không có riêng đời vật chất cũng như không có riêng đời tinh thần.

Chúng tôi đem theo những tư tưởng ấy khi bước chân vào phòng bầy các kiểu nhà bầy ở trường Mỹ thuật. Nhưng xin thú thật, chúng tôi không ước ao gì được gấp ỏ dãy những kiểu nhà nhỏ nhặt về cho hạng người ít tiền, vì chúng tôi vẫn biết, các nhà kiến trúc khi thi ra phải chọn những kiểu khó đẽ phô được hết tài minh với hội đồng chấm thi.

Vì thế, chúng tôi vui sướng biết bao khi được ngắm cái kiểu nhà chiếm số đầu kỳ thi ra năm nay của ông Vũ-đức-Diên. Chắc ông Diên cũng có một ý tưởng như chúng tôi: cho những nhà luộm thuộm, ống nhẳng họ dựng ở thìn' phố là chưởng mắt, nên ông niuốn ai ai cũng có

thể và cảng nên làm nhà ra hồn nhà mà ở.

Thực vậy, dãy nhà mà ông Diên định dựng trên một khu đất phố Sinh-tử, chúng ta ai ai cũng có thể có được một cái, quý hồ hai người chung nhau mỗi người 3.500\$ mà thôi, vì mỗi nếp nhà chia ra hai chủ ỏ, chỉ phí tổn có 7.000\$ tất cả. Dãy nhà ấy tuy gần cùng một kiểu, nhưng mỗi hướng đông, tây, nam, bắc, ông Diên lại thay đổi đi ít nhiều cho ta dù muốn làm nhà quay hướng nào, sự ỏ của ta cũng sẽ được hợp vệ sinh, có đủ gió mát và ánh sáng.

Sự ích lợi của kiểu nhà ấy đã rõ rệt. Những người có tiền làm nhà cho thuê, những người có tiền muốn làm nhà trong thàuh phố để ở nên đến xin ông Diên kiểu nhà của ông về mà dùng, vì ông có ngỏ lời với chúng tôi rằng, ai xin ông cũng biếu không, quý hồ ông được trông thấy hiện thực cái kiểu nhà của ông là ông vui lòng rồi.

Ngoài kiểu nhà được nhất, các kiểu nhà khác cũng đều đáng khen cả. Xin thú tự liệt ra sau đây :

1. Kiểu một dãy nhà rẻ tiền ở khu đất phố Sinh-tử của ông Võ-đức-Diên.
2. Xưởng làm đồ gỗ, đồ sứ của ông Đoàn-văn-Minh.
3. Đình một ông huyền tân thời của ông Phạm-quang-Bình.
4. Một nhà hộ sinh của ông Đỗ-đức-Trung.
5. Hành-cung dựng ở Bắc-kỳ của ông Đào-trọng-Cương.
6. Nhà nghỉ mát của một ông đại phú ỏ Tam-dảo của ông Nguyễn-bá-Chí.
7. Nhà một viên luật sư của ông Đoàn Ngọ.

Nhị Linh

HOA GIÁY trong lò văn

DÔNG-PHƯƠNG số 1, trong bài « Khóc thong reo » của Lan-khai và Minh-Tuynh :

I. Cứ mỗi giờ qua, nàng thấy chồng nàng, người chồng tài hoa lỗi lạc mất đã ba năm trời nay, xa nàng thêm biết chừng nào, tuy sự cách xa ấy có lẽ, ngay từ hôm Phan chết, đã là một cái thiên cõi.

Than ôi ! cái chết !... Cái chết tàn phá hết thảy, tàn phá đến cả những mối tình vĩnh viễn nhất của lòng người. Ba năm nay, cái chết rầy vò Thu kẽ đã cực niềm vây.

Thực là một đoạn văn « lối lạc » của hai dâng « tài hoa ». Lắt léo quanh co đến hay. Quả không phải lối văn thẳng như ruột ngựa mà ngài Lan-khai vẫn ghét cay, ghét độc.

Nhưng này, hai ngài tác giả, tôi tưởng sự cách xa ấy (nghĩa nôm na là chết) là « một cái (!) thiên cõi » hẳn đi rồi, sao lại còn « có lẽ đã là một cái thiên cõi » ?

Cũng như cái thiên cõi đó, cái tình vĩnh viễn sao nó đã vĩnh viễn lại còn, lôi thôi quá, vĩnh viễn nhất (le plus éternel). Ý chừng hai ngài muốn có cái vĩnh viễn nhì, vĩnh viễn ba nữa chẳng ?

Sau cái thiên cõi, sau cái vĩnh viễn nhất lại đến từng cái Chết (với chữ C hoa). Cái Chết với chữ C hoa nó rầy vò Thu ở đâu thế, ở dương già n hay ỏm phủ, mà sao nó lại rầy vò đến cực niêm được ?

II. Thu nhìn chằm chắp hàng giờ ngọn lửa ngùn ngụt cháy những đoạn cùi khô, có lẽ vì nó giống hệt mối sầu hun đốt lòng nàng khô héo.

Ngọn lửa mà giông hệt mối sầu ?

DÔNG-PHƯƠNG số 2783, trong bài « Nguyễn-thì Kiêm luận về chế độ thê »

Một đại biểu của phái-nữ tân tiến Việt-Nam tam rời chôn phong khuê, « cõi gan » mang tiếng oanh thở thè ra rung động trước công chúng, hầu như đã xát bỏ cái vẻ e lệ, thiện thung.

Cô Kiêm có tạm rời dấu, cô rời mãi đây, vì cô là một bỉnh-bút kiêm diễn thuyết gia của báo P.N.T.V. kia mà. Vậy, như thế đã lấy gì làm cõi gan.

Còn bảo « mang tiếng oanh thở thè ra rung động... » có lẽ khí quá. Nỗi tiếng oanh thở thè thì đúng, vì tiếng oanh ấy Nhát dao Cao đã được nghe, bay đúng hơn, đã được trông thấy nó mấp máy ỏ cặp môi cô Kiêm. Nhưng « rung động » (rung động như tiếng sấm ? hay như tiếng đậm thùng ?) thì quả nõi không rung động.

NGO - BÁO số 2151, trong truyện « Sáng hôm sau » :

I. Long chỉ muôn mọc cánh bay nhanh về túp lều đang bị lung lay trước gió như gǎn dỗ xùp mà ở dưới vẫn ẩn cái sinh thú của Long.

Viết được đến thế, tác giả kè cũng đã mất công phu tìm chữ. « Ở dưới vẫn ẩn cái sinh thú » thì lý thú thật !

2. Hình ảnh Hạnh luôn luôn hiện ra. Sao ông hục hặc hẵn học hành hả hình ảnh Hạnh hoài thế hở ?

3. Long xực nhớ đến vợ vira đời, vira ôm đang mong đợi mà Long chẳng kiếm được một con tôm nhỏ, hay một đùm gạo dem ỏ cho vợ lót lòng.

Long đi đánh cá, mà lúc bấy giờ đêm lại đã khuya, thì nòi chảng kiềm được một con tôm nhỏ còn có thể có lý, chắt kiềm sao được một đùm gạo ở bể.

4. Trên giường, Hạnh đang trổ mình, phát ra những tiếng thở dài như nhắc cho Long nghe những cái hén yếu của Long, một dàn chái lười vạm vỡ mới ngoài ba mươi tuổi.

Văn mà viết « hồ lốn » được đến thế kè cũng đã tài ! Ấy là chưa nói đến những chữ bóng bẩy như : phát ra những tiếng thở dài, nghe cái hén yếu...

NHẤT-DAO-CAO

PHONG-HOA

TOÀ SOẠN VÀ TRỊ SỰ :
80, Bd GRAND BOUDDHA, HANOI
TEL. N° 874

GIÁ BÁO :

Sáu tháng	Một năm	
Trong nước	1\$60	3\$00
Ngoại quốc	3.50	6.50

MỖI SỐ: 7 xu

Mua báo kèm từ 1 và 15 và phải trả tiền trước. Ngân phiêu xingzui v.v:

M. Nguyễn-tường-Tam
Directeur du Phong-Hoa

à HITLER

THUỐC TRỪ BỆNH HOA-LIỀU RẤT THẦN HIỆU

TUYẾT TRÙNG LÂU, GIANG MAI

Sau khi khỏi bệnh lâu hay giang mai thấy: tiểu tiện vàng đục, vẫn, mờ mắt, ủ tai, rát thịt, tóc rụng, thân thể đau mỏi, dùng thuốc này khỏi rút nọc. (Giá 0\$60 1 lọ).

12, Route Sinh-Tu - HANOI

lại, 202, Maréchal Foch. - VINH: Sinh Huy, 59, Rue de la Gare. - LOUANG PRABANG: Havan frères, Rue Mouchot.

VIỆT THƯ THƯƠNG-LƯỢNG

Khí hư

Mắc bệnh KHÍ HƯ thấy: cửa mình ra chất nhòn, buồn mồi chân tay, đau mồi thân thể, tiểu tiện vàng, đục, chóng mặt, rúc đầu, đau bụng nồi hòn, kinh không điều v.v., dùng thuốc « Đoạn căn khí hư », thì các bệnh sẽ tiêu tán đi hết. (Giá 1\$00 1 lọ).

Ông giáo LÂM

I

MỘT buổi trưa chủ nhật, về mùa đông. Trong gian phòng ấm áp, bốn người ngồi quây-quắn bên lò sưởi đỏ rực. Ngoài nhà, mưa bụi xuống mờ mờ như sương sa làm nhòa mấy giây phố vắng. Hai gốc hoàng-lan bên cạnh cửa sổ đứng rũ rượi, cành lá rớt át.

Bỗng có tiếng trẻ con rao báo ngoài phố. Cô giáo Thảo nhìn ra vườn hỏi chồng là ông giáo Lâm:

— Chị đã mua báo hôm nay chưa?

— Mua rồi.

— Thế họ có đăng tin gì thêm không?

— Không.

Thảo quay về phía một cô thiếu-nữ ngồi ở ghế đệm dài rồi hỏi:

— Thế nào, chị Loan đã biết tin cô Minh-Nguyệt tự tử chưa.

Loan đáp:

— Tôi biết rồi, biết trước khi họ đăng báo, vì tôi có quen cô ta. Khốn nạn, việc quái gì mà phải tự tử. Mẹ chồng ác thì về nhà bố mẹ mà ở, tội gì rước khổ vào thân mà rồi đến nỗi tự tử.

Thảo nhìn bạn mỉm cười:

— Chị nói dẽ quá. Còn chồng, còn con.

Loan ngắt lời:

— Cô ấy chưa có con.

— Vâng, thì cô ấy chưa có con. Nhưng còn chồng... Con gái đã bỏ chồng thì mất cả một đời rồi còn gì. Mẹ chồng ghét, chồng bệnh mẹ đuổi đi, cô Minh-Nguyệt cho đời mình là hết hy vọng.

Loan nói:

— Sao lại vì thế mà hết hy vọng được? Mẹ chồng ác thì đi chỗ khác mà ở, chồng ghét thì lại càng nên đi lắm. Khô là vì cứ tưởng mình là thân con gái, thì phải lấy gia đình chồng làm gia đình mình, nếu mất gia đình ấy là đời mình bỏ đi. Sao lại thế được. Minh sống, muôn sống thì không thể một mình mình sống được sao, nếu cái gia đình kia không cho mình sung sướng. Sao đàn ông họ bỏ vợ này lấy vợ khác, lại là sự thường.

Thảo thấy bạn nói có vẻ giận dữ, mỉm cười đáp:

— Chị đã biết ở xã hội mình, lấy chồng là lấy cả gia đình nhà chồng. Nếu không muốn thế thì chỉ có một cách là không lấy chồng nữa hay là chọn người nào không có gia đình mà lấy.

nàng nói đến từ hồi nàng mới đê tóc.

Hai nhà trong mười năm trời nay vẫn đi lại thân mật, hai bên cha mẹ đã dính ước cho Thân và Loan lấy nhau. Loan vẫn định ninh không chịu, không phải là Loan chê gì Thân, vì thân đối với nàng chỉ là một người quen, nàng không yêu mà cũng không ghét. Nhà Thân lại giàu, Loan chắc chắn rằng khi về nhà chồng sẽ được sung sướng, an nhàn. Nhưng chỉ vì Loan càng ngày càng thấy cái tình của mình đố với Dũng không phải chỉ là cái tình bè bạn như trước kia. Nàng yêu Dũng và cái hy vọng của nàng lúc đó là được làm vợ Dũng. Tuy định bụng không chịu lấy Thân, nhưng nàng cũng hằng lo lắng, vì nàng biết cha mẹ nàng đã quá quyết về việc đó. Nếu nàng cưỡng tất có sự rắc rối trong gia đình.

Thảo nói:

— Chị Loan nghĩ ngợi gì mà ngồi thử ra thế kia. Hay là nghĩ đến đường chồng con sau này đây?

Loan mỉm cười, rồi muốn giấu ý nghĩ riêng, nàng ngồi ngay người, hai tay để vào lòng, mặt nghiêm trang nhìn thẳng, bắt chước dáng điệu một cô dâu ngoan-ngoan, thỏ thẻ nói :

— Cha mẹ đặt đâu, con xin ngồi đấy.

Rồi nghĩ đến việc riêng của Loan, thấy Loan hiện đương bị bố mẹ ép lấy một người mà Loan không thuận, Thảo liền ôn tồn nói tiếp :

— Nhưng nào mình có được tự ý kén chọn đâu mà bảo kén chọn.

Từ nay đến giờ, Dũng ngồi sát lò sưởi, loay hoay xếp lại mấy thanh củi, không nói một câu. Thấy hai cô bạn bàn bạc về một câu truyện đã cũ kỹ, liền quay lại nói :

— Truyện gia đình bao giờ cũng rắc rối : nào tự do kết hôn, nam nữ bình quyền, mẹ chồng nàng dâu, bao nhiêu thứ lôi thôi, muôn yên ổn thi đường nghĩ đến nữa.

Thảo đáp :

— Anh thì anh cần gì gia đình mà bảo nghĩ đến. Còn chị Loan nay mai lấy chồng, chị ấy không để làm sao được.

Rồi nàng mỉm cười tinh nghịch :

— Chỉ trừ ra, khi nào chị Loan lấy được người chồng không có gia đình như anh.

Cô nói vừa làm cho Loan buồn rầu cúi mặt, nghĩ đến việc nhân duyên của mình. Nàng bị cha mẹ ép phải lấy Thân, một người bạn học nhỏ của nàng, con một nhà giàu ở ấp Thái-hà. Việc này nàng thấy cha mẹ

Thảo cười bảo :

— Còn cô rồi lại không thế à?

Loan nói :

— Em không lấy chồng...

— Không lấy chồng thì làm gì?

Loan đưa mắt nhìn Dũng đáp :

của Nhất Linh

— Thế anh Dũng thì sao?

— Anh Dũng khác... Có phải không, anh Dũng?

Dũng thẩn thờ đáp lại :

— Phải, tôi thì đâu dám nghĩ đến đường vợ con. Không cửa, không nhà, nay đây, mai đó, chính thân tôi, tôi cũng không biết sau này ra làm sao nữa là... Tôi chỉ có bạn chứ không có gia đình nào cả.

Dũng đưa mắt nhìn vợ chồng ông giáo như cảm ơn hai người bấy lâu đã không sợ gì lời dị-ngụy của thiên hạ, sẵn lòng để chàng đi lại và lúc nào cũng âu yếm coi chàng như một người em nhỏ đáng thương vì đã bị nhà và họ hàng ruồng bỏ.

Ông giáo Lâm dựa vào câu của Dũng bảo đứa vợ :

— Đấy, mẹ xem sống như anh Dũng mới là đang sống. Không vợ, không con, thênh thang tự do. Tôi thì có đi đâu một tí, mẹ đã kêu là ầm trời đất. Cả ngày chỉ ro ró ngồi đánh bóng tủ chè, đinh đồng. Cái đời vô vị, té ngất...

Mọi người cười ồ, Thảo nói tiếp câu của chồng :

— Nhưng mà yên thân.

Loan thoáng nghĩ đến hai cảnh đời trái ngược nhau : một cảnh đời yên tĩnh, ngày nọ trôi theo ngày kia như giòng sông êm đềm chảy, nhẫn nại sống trong sự phục tùng cõi lẻ như mọi người con gái khác và một cảnh đời rộn rịp, khoáng đạt, siêu thoát, ra hẵn ngoài lối thường.

Loan nhìn Dũng, ngắm nghĩa vẻ mặt cương quyết, rắn rỏi của bạn, nghĩ thăm :

— Học thức mình không kém gì Dũng, sao lại không thể như Dũng sống một đời tự lập, cương tráng, can chi cù quanh quẩn trong vòng gia đình, yếu ớt sống một cái đời nương dựa vào người khác để quanh năm phải kinh địch với những sự cõi hủ, mà cái học thức của mình bắt mình ghét bỏ. Minh phải tạo ra một hoàn cảnh hợp với quan niệm mới của mình.

— OMNIUM Indochinois

5, Boulevard BOBILLOT, 5
HANOI

Nhà chuyên-môn đóng
xe - tay đạp kinh-
nghiệm trong 25 năm.
Các ngài nên coi chừng
những xe rẻ tiền!!!

HIỆU THUỐC TÂY HÀNG GAI

PHARMACIE de HANOI - 13, Rue du Chanvre, 13

HOÀNG-MỘNG-GIÁC VÀ NGUYỄN-HẠC-HẢI

BÀO-CHÉ HÀNG NHẤT TRƯỜNG ĐẠI-HỌC PARIS

Chính chủ-nhân tiếp khách và trông nom chế các đơn thuốc cần thận
CÓ BẢN : Rượu bồ Vin Tonique Alexandra 1\$05

Dũng chợt thấy Loan nhìn mình dăm dăm không chớp, có ý nguong, quay lại với diều thuốc, gấp thanh hồng châm hút, rồi uể-oải đứng day-xin phép về nhà.

Thảo nhìn ra cửa sổ :

— Trời vẫn còn mưa. Chủ nhật nhàn rỗi hãy ngồi chơi ít lâu nữa.

Rồi âu yếm như chị nói với em, Thảo ân cần hỏi :

— Thế nào anh Dũng giòn nhà chưa ?

— Tôi vừa giòn xong, hôm nào thông thả mời anh chị và cô Loan lại chơi. Tôi xin xuống bếp đun nước lấy. Có thể mời quý.

Thấy bộ quần áo của Dũng đã cũ kỹ, đã bạc màu, nghĩ đến cái cảnh nghèo của Dũng, sống cô độc trong một gian nhà trọ, không thân thích, không đầy tớ, Loan bùi ngùi thương hại, hai con mắt dịu dàng nhìn Dũng, nói nửa đứa nửa thật :

— Anh Dũng có cần người hầu hạ thì đã có em. Em lấy rẻ mỗi tháng năm hào công thôi...

Câu nói đứa có ngữ ý không được tự nhiên làm cho Dũng ngượng nghẹn, gượng cười bắt tay ông giáo, cúi đầu chào Thảo và Loan rồi cầm mũ, mở cửa đi ra ngoài mưa gió.

Ba người đứng lặng nhìn theo. Một cơn gió lạnh ở ngoài tạt vào phòng làm lay động mấy bức tranh treo ở tường.

Ông giáo Lâm, mở cửa sang bên buồng ngủ; trong phòng chỉ còn Loan và Thảo. Loan lại ngồi ở cái ghế của Dũng ngồi lúc nãy, mắt mờ mộng nhìn lửa cháy. Một lát nàng sẽ gọi :

— Chị giáo lại gần đây cho ấm.

Hai người ngồi yên lặng, cùng nghĩ đến Dũng. Một lát sau, Thảo hép miệng nói :

— Chị có thấy anh Dũng khác trước nhiều không ? Anh ấy còn buồn... chưa quên hẳn. Tôi nghiệp !

Loan hỏi :

— Có phải chị định nói đến việc anh ấy bị ông cụ bà cụ từ phái không ? Nhưng lỗi đâu ở anh ấy ? Ông cụ bà cụ muốn cho con thành một anh trưởng giả, ngờ đâu lại thấy con làm những việc quá ư táo bạo. Những việc đó đáng khen, nhưng chỉ vì sự luy đến mình và đến nhà mình mà ông cụ bà cụ nỡ từ anh ấy. Lúc thường muộn có quyền đối với con, lúc biến lại sự trách nhiệm. Anh Dũng thực không phải là người con bất hiếu.

Thảo mỉm cười hỏi :

— Ấy ta thì cứ cho trái lời cha mẹ là bất hiếu.

Loan quả quyết đáp :

— Ngày xưa thế, bây giờ không thế nữa. Nhưng tôi chắc anh Dũng không phải buồn vì màng tiếng là một người con bất hiếu, hay buồn vì phải nghèo khổ, anh Dũng buồn vì có một ông bố... nhát gan.

Thảo mở to mắt nhìn Loan :

— Chị táo bạo lạ. Nhiệm những tư tưởng quá ư mới.

Loan buồn rầu bảo bạn :

— Tôi cũng nhận thấy như vậy, nhưng biết làm thế nào. Không thể mỗi chốc mà đổi được hết cả tư tưởng mình đi được. Tôi biết là rồi tôi cũng sẽ gặp những cảnh ấy.

Loan cúi đầu, trong lòng bối rối, lo sợ cho tương lai mù mịt. Ngâm nghĩ một lát, nàng kéo ghế gần lại bạn, se sệt kẽ lỗ :

— Em lo sợ cho việc nhân duyên của em lắm. Chị chắc biết, nếu em không đổi được tính đi, thì không thể làm giàu nhà nào được cả. Vày chỗ chị em, em không giấu-diếm, chị hẳn biết cái tình của em đối với anh Dũng.

Thảo gật, rồi bảo Loan :

— Nhưng anh ấy chỉ là người bạn tốt mà thôi. Dẫu anh ấy có hiểu chị đến nỗi, hiện giờ anh ấy cũng không thể nghĩ đến việc lập gia đình được. Chị chắc đã biết vì cớ gì.

Loan thong thả đáp :

— Em sẽ đợi.

Thảo nhìn Loan ái ngại :

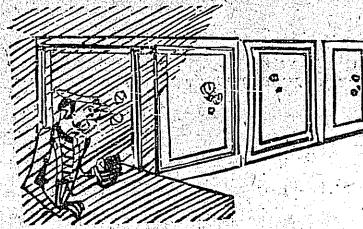
— Nhưng chị đợi đến bao giờ, mà biết có đợi được không ?

(còn nữa)

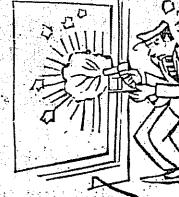
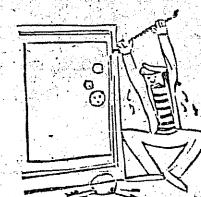
Nhất-Linh

NỤ CƯỜI NUÓC NGOÀI

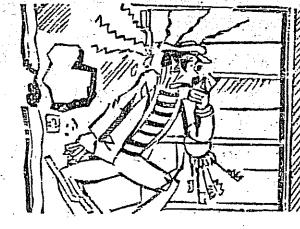
KÉ TRỘM THẤT VỌNG

...Bờ chửa. Bao nhiêu là két bạc.

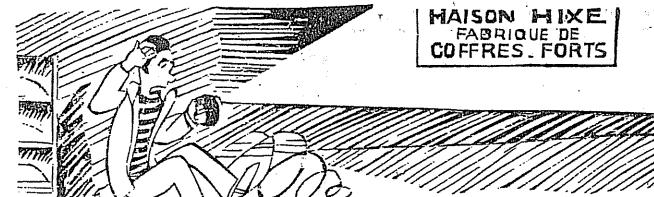

...Hừ ! Két này rỗng
Ta đục két khác !

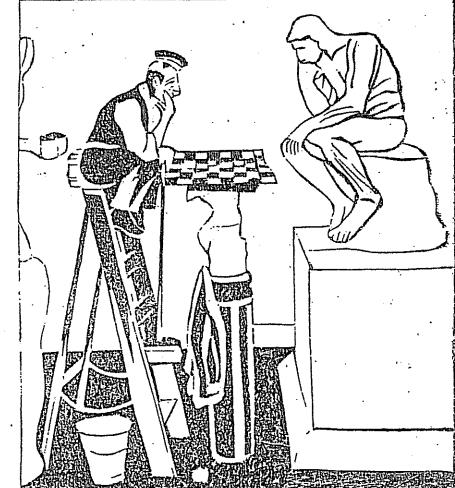

...Hừ ! Lại rỗng nữa ! À,
hiểu rồi. Thằng chủ nhà
l้า cá thật. Nó có 4 cái két,
nhưng chỉ để tiền trong 1
cái thôi, để đánh lừa.

MAISON HIXE
FABRIQUE DE
COFFRES FORTS

...Hừ ! Công tôi rồi ! mình vào trúng một nhà bán tú két.

Người thợ chụp ảnh dâng trí đi ngủ. Người coi nhà bảo-tàng các pho tượng.

— Thế nào ! đến lượt bác, đi đi chứ !

GIỚI THIỆU THUỐC LÂU, GIANG

Xin giới thiệu với các ngài, từ trước tới nay mới có một thứ thuốc Lâu, Giang ra đời thực hay. Uống vào chóng khỏi và khỏi chắc chắn, không hại sinh dục, làm việc như thường. Nhẹ 2, 3, lож, nặng 6, 8 lож.

Thuốc ấy đã phân chất tại nhà thí nghiệm, đã thí nghiệm cho nhiều người, kết quả mỹ mãn. Đã nhận được nhiều thư cảm ơn rất có giá trị.

Vậy xin giới thiệu với các ngài, từ nay sẽ khỏi bị tiền mất tật mang.

Thuốc Lâu mới phải hoặc dâ lâu, tự đau rức, buốt tức 0\$50

Thuốc Giang-mai, bắt cứ cù-dinh thiên-pháo, mè-day, mào-gà, hoa khế 1.00

Thuốc tiệt nọc và bồi bổ nguyên khí, kiên tinh bồ thận cho những người sau khi khỏi bệnh Lâu, Giang 1.50

Bán tại nhà thuốc : THƯỢNG-ĐỨC, № 27, Rue de la Mission (phố Nhà Chung) HANOI

Ở xa muốn dùng, viết thư về, sẽ có thuốc gửi « linh hóa giao ngan » đến tận nơi ngay.

PHÒNG THĂM BỆNH

BÁC SỸ: NGUYỄN-HAI

6, RUE COLOMB, 6 (góc ngõ Nam - Ngư)

Téléphone 410

TIẾP KHÁCH

Sáng từ 8 giờ đến 11 giờ

Chiều từ 3 giờ đến 5 giờ

CÓ ĐI THĂM BỆNH NGOÀI PHỐ

Những việc chính cần biết trong tuần lễ

Trường thể-dục sắp lập thành Hội thể-dục

Hanoi — Ông Nguyễn Quí Toản đã đồng ý với ban quản trị trường thể-dục ký bản-diễn-lê-lập. Trường thể-dục Hanoi thành Hội thể-dục Bắc-kỳ (Société d'éducation physique du Tonkin — S.E.P.T.O.)

Điều lệ hội đã được quan Thống sứ duyệt y.

Trường dạy uớp chè sen

Hà-giang — Vì Hà-giang có nhiều thứ hèn ngon, mà ít người biết đến, vì cách ủ và vụn, nên quan Công sứ đã cho lập một trường dạy uớp chè ở đồn diên Gardieo, cách tỉnh lỵ một cây số.

Hiện đã có mươi thiến niên mán theo học vì dân mán trồng được nhiều chè.

Học sinh được nuôi cơm và được lương.

Quanh việc bội tín của viên quản lý văn khế Durban

Haiphong — Những việc bội tín 1.600p của ông Gouzin và 12.500p của người khách Wa-On và của nhà Van Sang sẽ sứ tại tòa Trưởng-trị Haiphong ngày 24 Nov. Còn những việc biên thủ giấy tờ của công, tiêu tiền công quỹ, bội tín của phòng văn khế Mỹ-tho và bội tín tiền nòng của hiệu hàn Foc-sinh-lai sẽ sứ vào tháng ba năm 1935.

Tin thêm về nạn bão lụt miền Trung-kỳ

Hà-tĩnh — Giữa thành phố, mực nước lên đến ngót một thước tây.

Về vùng quê, nhà cửa, người và trâu bò bị trôi rật rất nhiều.

Quan Công sứ cho thuyền đi vớt được nhiều người bị trôi.

Vì đường giao thông hư hỏng nên chưa biết rõ số thiệt hại là bao nhiêu, chỉ biết tai hại rất nhiều, vì riêng huyện Cản-lộ đã có đến 200 người chết.

Phát triển cho dân bị nạn bão lụt

Hà-Tĩnh — Quan Công sứ đã gửi giấy ra tòa Khâm xin trấn-cấp cho dân Hà-tĩnh. Đốn vạn đồng và cho ra Vinh lấy 500 bao gạo.

Việc cứu trợ định như sau này:

Nhà có người thiệt mạng và nhà trôi

2\$ nhà không có người thiệt mạng mà nhà trôi: 0\$50. Còn các người khác thì đều được lĩnh gạo.

Nhân dịp lễ Vạn-thọ, bốn ngàn học sinh diễu trước Đại cung môn

Huế — Nhân dịp lễ Vạn-thọ năm nay có trên bốn nghìn nam, nữ học sinh và 50 hường-đạo quân cầm-quốc-kỳ vào Đại-nội hát chúc mừng đức Kim-thượng và di diễu trước Đại-cung môn.

Tiêu-hội-nghị phản đối việc yêu cầu phá giá đồng bạc

Hội đồng kinh tế và tài chính Pháp có gửi lên quan Thống sứ một bức thư tàn thành việc giữ giá đồng bạc, đại ý như sau này:

Chỗ chênh lệch cần phải giải quyết trong nền kinh tế không phải ở việc phá giá đồng bạc, mà ở sự dụng hợp vật giá quá cao của xứ này với giá hàng cùng giống như hàng minh của các nước láng giềng. Muốn thế, phải làm cho gạo xuất-sản được nhiều — cho được bán một

giá hạ — và cần phải giảm giá tất cả các vật phẩm khác để đủ sức cạnh tranh với hàng nước ngoài.

Xử-lai-thé-lê đánh thuế ô-tô

Saigon — Quan Toàn-quyền vừa ký một đạo nghị định lập một hội đồng để xem xét việc sửa đổi thé-lê đánh thuế ô-tô theo n.bị-dịnh ngày 28.11.33 và 4.7.34.

Ủy-ban sẽ họp tại Saigon vào tháng Décembre.

Ở Saigon sẽ có đội nữ khán-hộ để cứu người bị nạn ô-tô

Saigon — Hội đồng thập tự đã định tổ chức những đội nữ khán-hộ, có xám để các vật-liệu, chia làm ba tốp để đi cứu những người bị nạn ô-tô.

Ban-tri-sự hội ô-tô đã cố động hội viên cho hội đồng thập tự mượn ô-tô để chở nữ khán-hộ đến chỗ xảy ra tai nạn.

TIN PHÁP

Nội-các Doumergue đồ

Paris 8-11. — Tổng-thống Doumergue định xử-dài hiến-pháp. Hiến-pháp mới sẽ

mở rộng quyền cho chánh-phủ, nhưng trái lại, thu hẹp quyền nghị-viện. Không chịu hợp tác chính sách đó, bốn trong sáu quan Tổng-trưởng của đảng Cấp tiến: Herriot, Queille, Bertrand và Bérthod xin từ chức. Toàn thể Nội-các cũng từ chức theo.

Nội-các Flandin thành-lập

Paris 9-11. — Ông Flandin, Tổng-trưởng bộ Công-vụ trong Nội-các Doumergue, thuộc đảng Trung-trong cộng-hòa, đã lập xong Nội-các mới như say này:

M.M. Flandin	Tổng-ly
Herriot, Marin	Quốc-vụ
Laval	Ngoại-giao
Pernot	Tư-pháp
Thống soái Maurin	Lục-quân
» Denain	Không-quân
Pietri	Hải-quân
Gémain Marlin	Tài-chánh
Rollin	Thuộc-địa

Hội nghị kinh tế thuộc địa

Paris — Hội nghị kinh tế thuộc-địa sẽ họp tại Paris ngày 3.12 và lấy tên là « Conférence de la France métropolitaine et de la France d'Outre mer ». Ngoài các đại biểu của các thuộc-địa về các giới thương-mại và công-nghệ ở chánh-quốc, và các đại biểu của tất cả các thuộc-địa, hội nghị sẽ triệu tập cả các hội viên tại Thương-hội đồng thuộc-địa.

TIN TRUNG HOA

T.G.Thach phái Hà Ứng Khâm di tiểu công

T.G.Thach quyết trong một thời hạn rất ngắn dẹp tan quân cộng-sản ở Phúc-kien, đã giao cho đồng-lộ quân hoàn toàn chịu trách nhiệm về việc này.

Vừa rồi, Trưởng-lại cử đại-trưởng Hà Ứng Khâm đến Phúc-kien chỉ huy việc tiểu-công.

Mông-cổ không chịu hợp tác với Mãn-châu

Vừa rồi có hai vạn quân Mông-cổ ở biên-cảnh Nhiệt-hà vây đánh những người Nhật, phản đối việc đe-xuống đem-xu Mông-cổ hợp-tinh với nước Mãn-châu.

Quân Nhiệt-hà đã phái máy-bay đến-dâ ném-tặc đạn, và bắn-súng cối say-xuống — cư-dân nhiều người chết và bị thương.

CINÉMA PALACE

Le Meilleur Spectacle de Hanoi

TUẦN LỄ NÀY

Ciếu-tich:

PRIMEROSE

Madeleine Renaud-Marguerite Moreno và Henri Follan sắm vai chính. Một thiên-tinh-sử rất cảm động. Nhiều đoạn éo-le khe khắt xem rất thương-tâm. Xin lại xem ngay-kéo-hết.

Rap Palace sắp chiếu-một phim rất là:
L'HOMME INVISIBLE

CINÉMA OLYMPIA

Từ thứ-sáu 16 đến thứ-năm 22 Novembre 1934
Chiếu-phim:

SA MEILLERE CLIENTE

Những tài-tử Elvire Popesco - André Lefaur - René Eeffyre Prince và Keryn sắm vai chính. Phim này vui-sốt từ đầu đến cuối, ai xem cũng phải-vui lòng. Xin chờ-bỏ qua.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

Hội tư-dưới quyền kiêm-duyết của nhà nước về cách-tính-toán để góp tiền cho thành-vốn ở bên Pháp và bên Algérie cùng dưới quyền kiêm-soát của Phủ Toàn-quyền Đông-pháp

Vốn của hội đã nộp-dù cả-rồi là: 1.000.000 lượng-hạc Thượng-Hải và 8.000.000 francs

Xô-SỐ HỘI VỐN CHO PHIẾU TIẾT-KIẾM

Mở ngày 29 Octobre 1934

Chủ-tọa: Ông Soulet Tổng-Lý nhà Pháp-Hoa ngan-hàng ở tại Saigon

Dự-kien: Các ông Nguyễn-văn-Hao và Bùi-văn-Nam cùng quan Thanh-Tra đương quyền kiêm-soát của các hội-tư-hỗn.

Cách-thứ số 2 - Bộ số 1176		
1176	Ông Pierre Scurin ở Saigon, mỗi-góp được 560 \$ 00, nay được lĩnh-về.	\$ 1.000,00
5277	— Nguyễn Văn-Si ở Saigon, mỗi-góp được 240 \$ 00, nay được lĩnh-về.	1.000,00
7782	— Phạm Xuân-Thỉnh ở Hanoï, mỗi-góp được 76 \$ 00, nay được lĩnh-về.	500,00
11266	— Nguyễn Thời-Su ở Cantho, mỗi-góp được 60 \$ 00, nay được lĩnh-về.	500,00
9408	— Chu Năng-Thuận ở Hanoï, mỗi-góp được 34 \$ 00, nay được lĩnh-về.	250,00
Cách-thứ số 3 - Bộ số 417		
9	Ông Lê-viết-Hanh ở Saigon, mỗi-góp được 832 \$ 00, nay được lĩnh-về.	1.000,00
2418	— Jean Hing ở Hué, mỗi-góp được 22 \$ 00, nay được lĩnh-về.	125,00
Cách-thứ số 3 - Số số chia tiền-lợi		
998	Số tiền-chia là: 425\$20	
999	Ông Nerac Yvès ở Kratie	106,30
1000	—	106,30
1009	Ông Nguyễn Văn-Mang ở Tourane	106,30
Xô-số hoàn-vốn gấp-bié cho-hàng phiêu-số 5		
29759	Phiêu-này chưa-phát-hành	
Xô-số hoàn-vốn — Phiêu-số 5 — Bộ số 1202		
11507 A	Mme Đô-thi-An ở nhà-ông Phúc ở Hanoï, mỗi-góp được 7 \$ 50, nay được lĩnh-về.	500,00
1422 A	Ông Dương-Văn-Liêu ở Trà-vinh, mỗi-góp được 5 \$ 00, nay được lĩnh-về.	200,00
7987 A	— Ông Shou-Khy ở Kampot, mỗi-góp được 5 \$ 00, nay được lĩnh-về.	200,00
Xô-số miễn-góp cho-hàng phiêu-số 5 — Bộ số 1968		
13603	Ông Trương-Ngọc-Sang ở Sadec, mỗi-góp được 10 \$ 00, nay-dỗi-lấy-một phiêu-tát-góp-là.	1.000,00
7201 A	— Lê-văn-Muôn ở Chaudoc, mỗi-góp được 12 \$ 00, nay-dỗi-lấy-một phiêu-tát-góp-là.	500,00
6306 A	— Nguyễn-Văn-Bình ở Sadec, mỗi-góp được 5 \$ 00, nay-dỗi-lấy-một phiêu-tát-góp-là.	200,00
4271 A	— Lê-văn-Cho ở Cholon, mỗi-góp được 5 \$ 00, nay-dỗi-lấy-một phiêu-tát-góp-là.	200,00
Món tiền-hoàn-vốn gấp-bié cho phiêu-số 5 về-tháng-novembre định-là 5.000\$00		
	Kỳ-xô-số sau-nhằm vào ngày-thứ-năm 28-novembre.	

MAISON NHUAN-OC

ARCHITECTURE

(Avant-Métre et métré définitif)

Mười-bảy-năm chuyen
về kiều-nhà theo-luat
về-sinh-thành-phố
Hanoi. Đã có bốn-trăm
kiều-nhà của-bản-sở-về,
mà đã-sây-tại Hanoi và
các-tỉnh-xiêng-tinh-giá-bạ

Siege : 168, Rue Lê-Lợi, Hanoi
Succursale: 63, A M' Joffre, Thanh-Hoá

KÝ CHUNG KẾT GIẢI THƯỞNG THÀNH PHỐ

HAI giờ hồn, tôi tới sân vận động Mangin. Cuộc đá bóng vừa bắt đầu. Lúc bấy giờ, khán giả cũng chưa lấy gì làm đồng cho lấm, lác dác vài chục người trong khán đài làm bùn và lốm đốm trắng, đèn độ vài trăm đèn hạng năm xu. Kế thi so với mọi ngày, được như thế kề cũng đã khá lấm rã, nhưng ta phải biết hôm nay nhầm ngày hội Đinh-chiến, mà cuộc đá bóng giữa hai hội Chớp-nhoáng và Hồng-bàng lại là cuộc chung kết của thành phố Hanoi... Làn không-khi lạnh lung bao bọc sân cỏ, khiến tôi phải bùi ngùi nhớ tới cụ Huékel với những buổi sân đá bóng chất niché không đủ ghế ngồi, không đủ chỗ đứng. Thôi ôi ! thời phồn thịnh này còn đâu ?

Tôi đương àm thăm-thian thở thì phuong àm nhạc nhà binh tối, lính vác kèn nhiều hơn người đi xem. Tôi miễn cưỡng tự an ủi :

— Thế mà hay, vắng người coi, ta càng được nghe nhiều kèn.

Tiếng vỗ tay làm tôi phải quay nhìn ra bãi cỏ.

Đội cầu tướng Bưu-diện (1) vừa «gửi tóc hành» một gói hàng đảm bảo vào cổng thành ông Tú-Sơn. Ô ! mà ông Tú-Sơn ở đâu, tôi chẳng thấy ? Hỏi ra mới biết ông còn bận đóng vai ông hàn ở nhà Khai-trí tiến-đức. Thị ra ông thích thể thao hơn dạy học, nhưng ông lại thích viết kịch, diễn tuồng hơn thể thao. Ôi ! một nhà văn vồ kiém toàn ở đất Hà thành ! Chúng ta nên cùng nhau hô lớn : Hip hip po-ro ! Tú-Sơn !

Nhưng chán quá, mình chưa kịp hip hip po-ro ông ta, thì đội bóng Bưu-diện đã hip hip po-ro hộ mình, vì họ được Lạc-Long những 5-3, tuy Lạc-Long có mặc áo xanh của hội tuyển như Hồng-Bàng kỳ trước đấu với G. M. R. mặc lông. Dịp tốt cho tôi nhớ tới câu tục ngữ Pháp : «Cái áo không làm cho ta trở nên thầy tu». Có lẽ anh

(1) Tin sau cùng : đội Cầu Edep chứ không phải Bưu-diện. Nhưng đã trót lầm thì cứ để vậy cho vui. Vâng, Bưu-diện hay Edep hay Cảnh-nông thì cũng thế thôi.

— Tòng cục đề hội Stade ra cũng thất sáu, vì một lẽ rằng hội trưởng hội Stade là ông Hoàng hữu Huy, chủ bút tờ Đông-pháp, tờ báo vẫn ủng hộ cho tổng cục. Kết quả : mất cả những buổi đá bóng người đến xem đông đúc như mọi năm, tiền vào quỹ như nước. Bây giờ người ta kéo cả ra bãi Stade xem đá bóng không mất tiền.

Yo-Yo

em bên nam xú cũng thuộc cầu tục ngữ đó nên họ luôn luôn âm y kêu : « Cõi áo ra ! Cõi áo hội tuyển ra ! » mỗi khi họ thấy cầu tướng bên Lạc-Long đá kém.

Ta nên nhớ rằng đó chỉ mới là đội cầu số 2 của Lạc-Long mà thôi. Chỉ đội số 1 chủ nhật trước chẳng hòa với Chớp-nhoáng đó ư ? Nhưng ta cũng không nên quên rằng hôm ấy đội cầu Chớp-nhoáng là đội cầu tứ chiềng có đủ các hội dự đấu dùm, vì nỗi Tương, Bình, Trạch, Nhân, Sính vắng mặt (có lẽ họ sợ bị người ta ngăn cản không cho vào bãi như lần trước chẳng ?)

Khi quan Thống-sứ đến và âm-nhạc cử bài quốc ca thì ngoài sân cỏ và trong khán-dài đã có kha khá khán giả. Một người bảo tôi : « hôm nay tổng cục thu được hơn năm chục ».

Mấy phút sau bắt đầu cuộc đấu thứ hai, cuộc đấu dự giải luân chuyền của thành phố tặng.

Cung may. Cuộc đấu rời rạc thứ nhất đã sắp làm cho tôi ngủ gật.

Cả Hồng-bàng và Chớp-nhoáng đều chơi hay lắm, mỗi bên hay một cách. Bên vỗ tay hay lối chơi ô ạt rất đẹp mắt, bên áo lam hay vỗ lối chơi chuyền ngắn rất ăn ý, rất tài.

Đáng phàn nán cho Hồng-bàng kỳ này đã thiếu Khánh và Hồ-Kê, hai cầu tướng đã lẫy tiếng ở phía bắc Trung-ky thị chó, lại gặp phải ba cái máy trả bóng không-lồ của Chớp-nhoáng : Trương Biêng và Hữu. Lối chơi dài của Hồng-bàng kè thi mạnh thực, nhưng chỉ hay trong những cuộc đối phuong nứng thế thủ mà thôi.

Đội tiên phong của Chớp-nhoáng đều và khá, nhưng trội nhất thì bao giờ cũng vẫn là Quý, một tay tài tử rất thông minh, rất nhã nhặn trong lòng túc cầu... Hết ngắm Quý chơi bóng là tôi phải yêu cái môn thể thao bình dân ấy. Sau Quý, ta nên khen Diệm nhanh, mà lại bình tĩnh gần được như Quý. Còn hữu lực Trạch thì vẫn hay như thường. Mấy quả bóng đá tát và một quả phạt góc ăn bàn thực lở rảng Trạch chẳng kém Viễn G.M.R. và Huân Hồng-bàng một ly nào. Trước khi bị thương, Thái vẫn là « Thái cent mètres ». Tâm C hôm nay ít phải làm việc.

Bên Hồng-bàng thì người giữ đích lần này có kém lần trước một tí. Hiền vẫn chịu khó và hàng tiền đội vẫn hay. Nếu Chớp-nhoáng không có Tương, Biêng thì thua ít ra là ba bàn.

Kết cục, Chớp-nhoáng được 4-1 giữ cúp.

Nhi Linh

Bà lão Nam Phuong và ván cạn cát me tây ra dáng đợi chờ ai. Các bạn tìm xem đợi chờ ai và ở đâu.

TIN TẾ THAO

— Tổng cục Bắc-ky không khinh mạn và đánh lừa công chúng bao giờ : hễ hôm nào tổng cục đăng báo nói có một vài cầu tướng giỏi đá (như Ba già, Tương, Bình chẳng hạn) thì chúng ta biết chắc chắn rằng hôm ấy không có những cầu tướng ấy.

— Ông Tú-Sơn có chân trong ban trị sự tổng cục sắp từ chức, vì ông là người trong ban trị sự, mà vì lối thoi về việc vé cho hai người nhà vào xem, nên bị một người khác cũng trong ban trị sự cự tí nữa mất mặt.

— Có tin rằng cả ban hội đồng tổng cục sắp từ chức, vì không biết làm việc.

— Tổng cục có một chính sách rất lạ : là chỉ cốt thu được nhiều tiền vào quỹ, thành thử bắt cả đấu thủ cũng phải

trả tiền vào cửa. Hai cầu tướng giỏi của hội Eclair là Tương và Thái đến bái đá bóng tí nữa phải nộp tiền mới được vào đá. Muốn có được nhiều tiền — sự muôn đỏ chính đáng — nhưng một mặt khinh cầu tướng, một mặt khinh khán giả thi tiền ở đâu ra ?

— Dần dà có lẽ cả đến ông chánh hội trưởng vào bãi đá bóng cũng phải trả tiền vé. Như thế sẽ lợi cho quỹ được năm hào. Năm hào ấy rồi sẽ dùng để rào cửa vào bãi — vì không rào lại cũng không ai vào kia mà.

— Hội Stade hanovien bị ức nén đã phải xin ra tổng cục. Nhưng xin ra như thế là thất sáu. Phải ở lại, ở lại mà hết sức đánh đổ cái ban trị sự không công bình kia đi.

LE STYLOS VASTYL 32

MARBRÉ 11 c/m PLUME EN OR 18 CARATS

Prix : 2 \$ 20

Giá tiền mượn sách

1 tháng 0\$70 — 3 tháng 1\$75
6 tháng 3.50 — 12 tháng 7.00

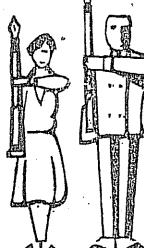
NAM-KÝ THU- VIỆN

39, Phố Bờ Hồ, 39 — Hanoi

Tiêu-thuyết

CẬU TÁM-LỌ đang in

CHUYÊN CHỮA BÚT MÁY và ĐÓNG SÁCH

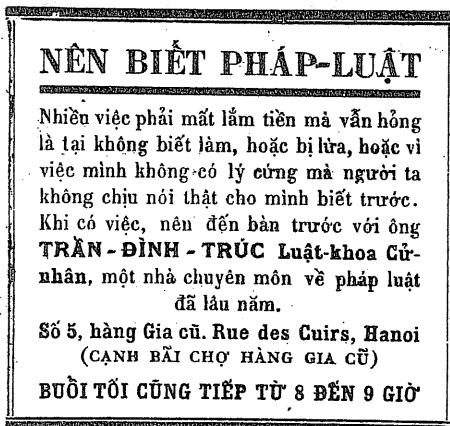

THUỐC LÂU HỒNG-KHÈ

Bệnh lâu mòn mắc phai, hoặc bệnh đã lâu chữa không rút nọc, mỗi khi uống rượu, thức đêm, trong người nóng nẩy, tai thay trong nước tiểu có vẫn, uống thuốc này đều khỏi rút nọc. Thuốc đã mau khỏi, lại không công phạt, nên được anh em chí em đồng bào tin-dùng mỗi ngày thêm đông, cả người Tây, người tàu cũng nhiều người uống thuốc này được rút nọc, công nhận rằng không thuốc nào hay bằng thuốc lâu HỒNG-KHÈ. Giá 0\$60 một ống. Bệnh giang-mai, bệnh hạch lén soái, nóng rát, đau xơ, rát thịt, rát đầu, nổi mề-day, ra mào gà, hoa-khê, phá lở khắp người, uống một ống thuốc là kiêu-hiệu, không hại sinh-đục. Cũng 0\$60 một ống. Xin mời quý bộ lại hoặc viết thư về, lập tức có thuốc gửi nhà giày-thép đến tận nơi.

HỒNG-KHÈ DƯỢC-C-PHÒNG. 88, Route de Hué (số cửa chợ Hôm) Hanoi — Téléphone 755

ĐẠI-LÝ HỒNG-KHÈ M. Đirc, 73, Belgique, Haiphong — Ich-sinh-Đường, 190, phố Kitach, Nam-dịnh — Xuân-Hải, 5, Rue Lạc-son, Son-tây-Phúc-Long, 12, Cordonnier, Hải-dương-Bát-Tiên, Maréchal Foch, Vinh-Bát-Tiên, Paul Bert, Hué-Bát-Tiên, Tourane Marche-Rue Marche, Nha-trang-Đéc-Thắng, 148, Albert 1st Dakao, Saigon — Có đặt đại-lý khắp ba Kỳ — Ai muốn nhận làm đại-lý xin viết thư về thương-lượng.

HỘI CHỢ NĂM NAY

Trước ngày Hội chợ mở cửa, muốn được rộng thi giờ kén chọn các hàng to lụa, len dạ kiều mới, rồi đây chẳng còn ân hận với vàng, các quý-bà, quý-cô nên sửa soạn từ nay. Đừng trước cái ý muốn này, chẳng quên thêm tạ cái thịnh tinh của các quý-bà quý-cô đã chiếu cố hàng năm, thi kể từ 1er cho đến 15 Novembre

TIỆM CHÍNH BOMBAY, 89, Hàng Khay

BÁN CHIỀU HÀNG

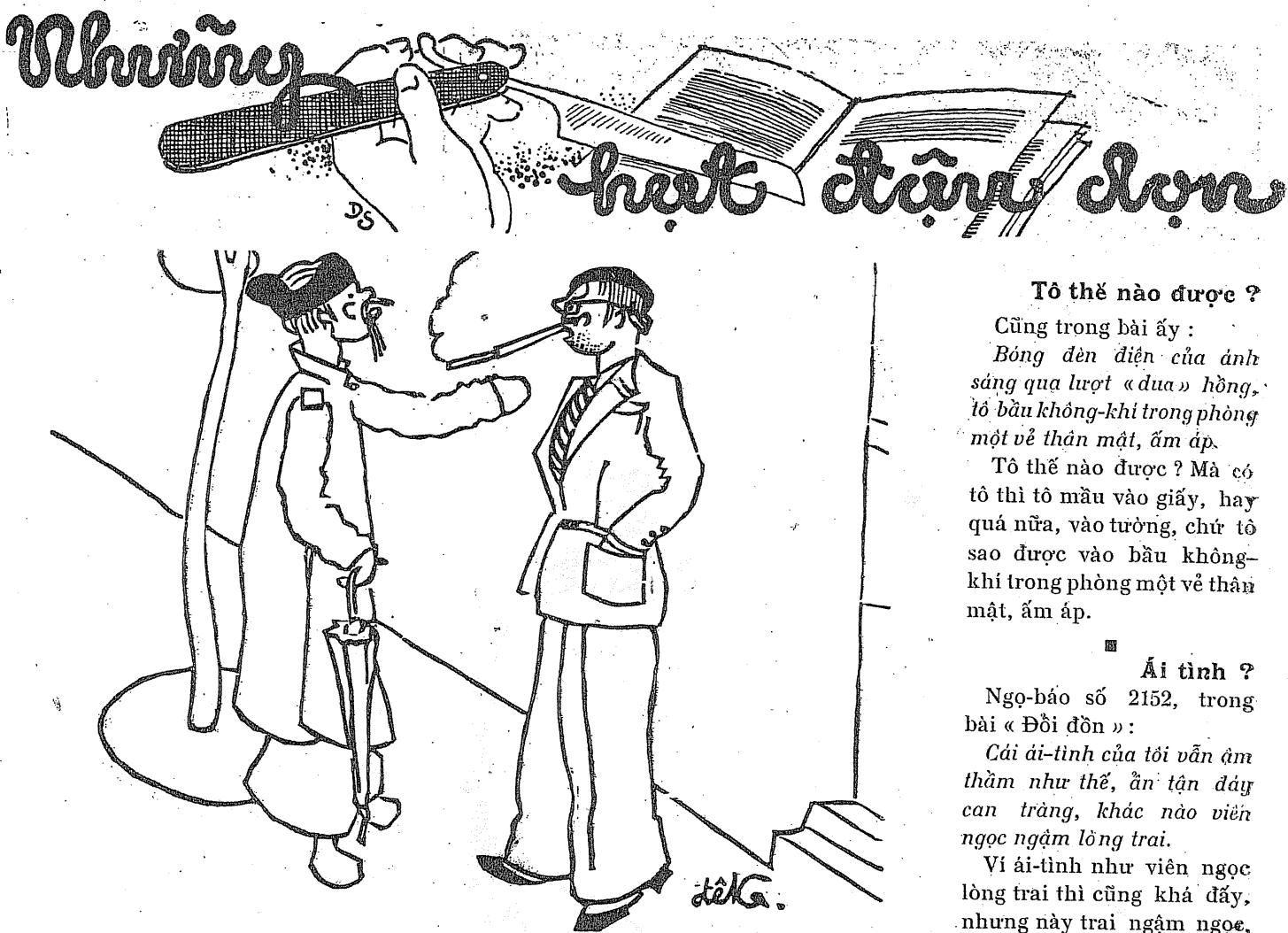
Ai học lấy cũng giỏi ngay
Vì bằng quốc-ngữ và nhiều hình vẽ rõ.
Giá ngót trăm trang giá 5 hào (Cre rembent là 0\$85) Tho, mandat gửi cho nhà xuất-bản :
"NHẬT-NAM THU-QUÁN - HANOI"

Hội chợ năm nay

Làm quảng-cáo mà không tìm đến những nhà chuyên-môn, thì không còn gì vô-ich bắng.

Muốn được như ý yề mọi phương-dien xin mời lại phòng Comptoir de Publicité Artistique thương-lượng.

M. NGUYỄN TRỌNG TRẠC
— BUREAU DU PHONG-HÓA —

— Xin lỗi ngài, thằng cháu tôi tên là Mao có phải làm ở hiệu này không?
ÔNG CHỦ — Cụ là cháu nó?
— Bẩm vâng, nhưng sao ngài biết?
— Vì nó vừa xin phép tôi nghỉ để đi dưa đám cụ.

Cái thoi chậm chạp

Đông-phương số 1, trong truyện « Chế-bồng-nga » :

Trên nền vàng thăm, con có lảng-lặng dưa tho.

Con cò ấy ý chừng là con cò én. Mà nếu nó quả là con cò, cò bợ, cò lừa, cò hương thì có lẽ bức tranh hoạt động của Lan khai là tấm phim chớp bóng quay chậm lại (Văn-học tạp-chí khen mắt Lan khai là mắt máy ảnh thực không ngoa).

Cố nhiên

Ngô-báo 2151, trong truyện « Sáng hôm nay » :

Chẳng còn một hột gạo trong nồi...

Thi dã cố nhiên, vì trong nồi chỉ có cơm...

Dấu hỏi

Nhân-loại số 4 trong truyện ngắn « Mợ đi tu » :

Trong mớ óc bỗng vể ra một cái dấu hỏi rất to.

Tó bằng cái đầu là cùng chứ gì?

Xuất thân

Cũng trong truyện ấy :

Mợ xuất thân ở nhà phú quý.

Tưởng mợ xuất thân ở trường trung học Bảo-hộ, vì mợ đậu tú tài bản xứ kia mà. Hay tác-giả dùng chữ xuất thân thay cho chữ sinh trưởng đấy? Nếu thế thì văn chương bị hiềm thực.

Gạch trí khôn

của Tô tử

Văn trong báo Nhân-loại, trên bức tranh vẽ hình ông nghị Bùi :

Ông nghị Bùi, cái « binh tinh » của viện.

Binh tinh là ngôi sao trong quân đội, nghĩa là một viên quan võ có đại tài. Còn « minh tinh » thì là miếng lụa dài có viết tên tuổi người chết.

Vậy đó ai biết ông nghị Bùi là binh-tinh hay minh-tinh?

Hoa liêu

Loa số 39, trong bài « Yui sống » :

Nhánh liêu trồng ở bên lối đi, lấp tấp mấy chùm hoa đỏ như tràng pháo nhỏ.

Liêu có hoa đỏ thực? Mà lại đỏ như tràng pháo? Trong văn thơ sẽ có những câu « sáo mới »: vui như liêu, đỏ như liêu, để thay những câu « sáo cũ » buồn như liêu, xanh như liêu.

Tô thê nào được?

Cũng trong bài ấy :

Bóng đèn điện của ánh sáng qua lượt « dưa » hồng, ló bầu không-khi trong phòng một vẻ thân mật, ấm áp.

Tô thê nào được? Má có tô thì tô mầu vào giấy, hay quá nữa, vào tường, chứ tô sao được vào bầu không-khi trong phòng một vẻ thân mật, ấm áp.

Ái tình?

Ngô-báo số 2152, trong bài « Đồi đồn » :

Cái ái-tình của tôi vẫn âm thầm như thế, ăn tận đáy can tràng, khác nào viên ngọc ngâm lòng trai.

Vì ái-tình như viên ngọc lòng trai thì cũng khá đấy, nhưng này trai ngậm ngọc, chứ ngọc ngâm lòng trai sao được?

NHÁT DAO CÀO

Trong bát chè nhà

P. H. số 112, trong bài truyện ngắn « Chúa thao » của Khái-hưng :

« Nhưng thời oanh liệt nay còn đâu! Còn đâu thời hoàng-phu đánh đuổi quân Chiêm thành, chống chọi quân Trung quốc! Hàng cờ lờ láo, hàng quán vồ lở mẩy anh em chạy trốn »

Kể từ đời Mạc-danh-Dung cho đến đời Kinh-Vũ chưa ai có một thủ đoạn anh hùng nào, thế mà ông K.H. viết hoàng-phu Chúa Thao đánh đuổi quân Chiêm, chống chọi quân Tầu thì thật là hoang đường quá.

HOÀI-GIANG-THỦY

Lời N. D. C. Vậy truyện « Chúa Thao » của K. H. chỉ là một truyện hoang đường, bịa đặt, không phải truyền lịch sử.

ĐÁN BÀ ĐẸP TÂN THƠ AI CŨNG DUNG KEM PHÂN SAP SÀ PHÒNG TOKALON

VIÊN-DÔNG TÔN-TÍCH HỘI

HỘI TU-BẢN SEQUANAISE THÀNH BA-LÊ LẬP NÊN

Công-tý vò danh hùn vốn 4.000.000 phat-lảng một phần tư đã góp rồi

Rồi dặt dưới quyền kiêm-soáy của Chính-phủ Toàn-quyền Đông-Pháp
Đảng-ba Hanoi số 419

GIÚP NGƯỜI ĐỀ DÀNH TIỀN

Tổng-cục ở Hanoi — 32, phố Paul-Bert — Giấy nói số 892
Sở Quản-ly ở Saigon — 68, đường Charner — Giấy nói số 1099

BẢNG XỔ SỐ HOÀN TIỀN THÁNG SEPTEMBRE 1934

Mỗi ngày thứ ba 30 Octobre 1934, hời 10 giờ sáng tại sở Tổng-Cục ở số 32 phố Paul Bert, Hanoi do ông Meyrignac, phó Quản-ly của ban hội chủ-tọa, ông Preclaire và ông Bru-Tuát chủ-tọa, cùng trước mặt quan Kiêm-Soáy của Chính-Phủ.

SỐ PHIẾU ĐÃ TRÚNG	DANH SÁCH CÁC NGƯỜI TRÚNG SỐ	Số tiền hoàn lại
22.758	Lần mở trước: Hoàn vốn bội phần M. Truong-van-Luan, 100, Rue Chinoise, Haiphong (phiếu 200)	1.000\$
1.088	Lần mở thứ hai: hoàn nguyên vốn M. Fernand Crevost, 60 Rue Richaud, Saigon	1.000\$
4.028-A	M. Le-van-Vinh, 90 Rue des Massiges, Saigon	500\$
6.665-A	M. Huynh-van-Hai, Giáo-học, Sóc-Trang	500\$
10.230	M. Georges Huguenin, 20 Rue Negrer Haiphong	1.000\$
14.326	M. Tran-Giang, Tài-xế, Qui-Nhon	200\$
19.057	M. Fidelis, 22 Rue Rousseau, Saigon	500\$
28.514	M. Nguyen-gia-Duong, Haiduong	200\$
24.579	Phiếu này chưa phát hành.	
	Lần mở thứ ba khôi phái đóng tiền tháng Những người có tên sau này trúng số được linh phiếu miễn trừ giá kệ ở cột thứ hai, có thể bán lại ngay theo giá tiền kệ ở cột thứ nhất:	
4.302-B	M. Phan-van-Phuoc, 49 Bd Ponnard Saigon	263 \$
11.770	Mme Nguyen-thi-Nam, Govap Gia-Dinh	102 \$ 4
13.984	M. Huynh-Nguyen, Chợ-Mới Nha-Trang	102 \$
15.174	M. Tu-van-Phuoc, Hué-Chon, Sædec	102 \$
20.513	M. Hoang-van-Duong. B.I.C. — Haiphong	100 \$ 8
21.987	M. Tang-yu-Rai, 22 Rue du Riz, Hanoi	100 \$ 8
26.412	Phiếu này chưa phát hành.	200 \$

Những phiếu sau này: 4023-B, 6665-B, 15380, 1466, 4302-A, 8538 không được dự
các cuộc xổ số vì tiền tháng chưa đóng.

Kỳ mở số sau định vào ngày thứ năm 29 Novembre 1934, hời
9 giờ sáng tại sở Quản-ly Cochinchine-Cambodge, số 68 Phô Charner
ở Saigon.

Món tiền hoàn lại về cuộc xổ số to nhất kỳ tháng Novembre 1934 định là:

5.000 \$ cho những phiếu 1000 \$ vốn
2.500 \$ " 500 \$ "
1.000 \$ " 200 \$ "

MÙA RÉT NĂM NAY

NÊN ĐĒN HIỆU

CỤ CHUNG

100, Rue du Coton, Hanoi

Mua áo Pull'over laine, vì là một hiệu đã từng
kinh nghiệm trong mươi năm về nghề dệt áo laine.
Áo Pull'over CỤ CHUNG làm toàn laine tốt, bền,
giá phải chăng. Các ngài sẽ nhận ra rằng, không
hiệu nào có những kiểu áo đẹp như CỤ CHUNG.

Một cách làm cho người mạnh
khỏe luôn

có: PHÒNG SOI ĐIỆN và CHỤP ẢNH ĐIỆN

"RAYON X"

có: NHÀ HỘ SINH VÀ NHÀ DƯỠNG BỆNH
167, Bd Henri d'Orléans, (đầu Ngõ Trạm mới)

BÁC-SĨ LUYỆN, 8, Rue de la Citadelle
Chuyên trị bệnh trẻ con, bệnh đàn bà. Đầu
máy điện để chữa mọi bệnh.

BÁC-SĨ CHƯƠNG, 167, Bd Henri d'Orléans
Chuyên trị các bệnh đau phổi. Có máy
bơm hơi ép phổi (pneumothorax artificiel)
để chữa bệnh lao.

Ấu uống ngọt miêng dễ tiêu, biết đói, tức là trong
người mạnh khỏe, vò bệnh. Năm mới các ngài
thấy trong mình ăn không tiêu hay là nôn, đầy
hơi, đau tức, đau bụng; các ngài nên mua ngay
một lọ Gastrot 0\$40 ở hiệu thuốc tây VŨ-ĐỒ-THỊN
phà uống một cốc là khỏi ngay. Thuốc này mới
phát minh, hợp với phủ tạng người Annam, rất
tốt cho bộ tiêu hóa, chữa được nhiều người khỏi
bệnh dạ dày và đau bụng kinh niên.

BỆNH ĐAU MÁU

Người ta cốt nhỡ có máu, máu tốt thì mạnh khỏe, máu xấu thì yếu đau, lục-nữ
thường gọi bệnh đau máu, tức là đau xương, đau gân, đau mành, đau lưng, đau
chân tay, đau bắp thịt đau não tý, đau màng óc, và phong-thấp, lè-thấp, lè-bại
ván ván, hoặc bởi khí huyết xấu, hoặc quá lao-lực, quá vận động, quá giảm sương
rãnh, hoặc cảm tà khí phong hàn, thử thấp, hoặc ở nơi son lam chướng khí,
hoặc quá đâm dục, hoặc bị bệnh hoa liễu, lâu ngày độc khí chuyền-nhiễm vào
xương cốt, vào não tý, vào mạch máu mà sinh ra các bệnh như đã nói trên, thi
nên dùng thử thuốc "BỒ-HUYẾT-KHU-PHONG số 109" mỗi hộp giá 1\$20, chỉ uống
một hộp là khỏi. Bán tại nhà thuốc NAM-THIỀN-ĐƯỜNG, 46 phố Phúc-Kiến
Hanoi, số 140, phố Khách Nam-Định, số 62, phố Cầu-dắt Haiphong, Bảo-hưng-Long
Phú-Thọ, Nguyễn-Long Ninh-Bình, Phúc-hưng-Long Thanh-Hóa, Vinh-hưng-Tường
Vinh, Vinh-Tường Huế, Thái-Khánh đường Đỗ-hữu-vị Tourane, Hoàng-Tá
Quinhon, Mộng-Lương Nha-Trang, Lê-nam-Hưng Phan-Thiết, Trì-Cảnh
Quảng-Ngãi, Thanh-Thanh 120 rue la Somme Saigon, Nguyễn-ba-Năng Bắc-Liêu,
và ở các nhà đại-lý khắp các tỉnh xít Đông-Dương.

chaussures
D'ENFANTS

pratiques, confortable, higiéniques bon marché - Eté 1934 -
Fabrication à la machine.

VANTOAN

RUE DE LA SOIE
N° 95 - HANOI

SỮA NESTLÉ HIỆU CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH-PHỦ PHÁP

ĐỘC QUYỀN BÁN cho các nhà thương, các
nhà hộ-sinh và các nhà thương binh, ván ván
ở Trung-kỳ, Bắc-kỳ và Cao-miên

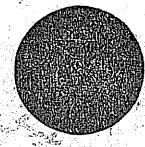

Nếu khi ngứa mắt, hay mắt đỏ, mà giờ lấy hai giọt thuốc đau mắt
COLLYRE JAUNE của bác-sĩ CAZAUX vào mắt,
như hình theo đây thì tự khắc tránh khỏi được bệnh đau mắt.

Nhà nào cũng cần phải trữ sẵn một lọ thuốc đau mắt
COLLYRE JAUNE của bác-sĩ CAZAUX

*Chớ mua làm những thứ thuốc giả hiệu,
chẳng ăn thua gì, lại nguy hiểm nữa.*

THUỐC ĐAU MẮT

COLLYRE JAUNE

CỦA BÁC-SĨ CAZAUX

CÓ BẢN Ở CÁC HIỆU BÀO-CHẾ LỚN, VÀ Ở HIỆU

CHASSAGNE

59, RUE PAUL BERT, 59 - HANOI

BROUUSMICHE

39, B^d PAUL BERT, 39 - HAIPHONG